Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7628 | Joi 29 februarie 1968 | 6 PAGINI – 30 BANI

ancheta economică

PROGRESE ÎN INDUSTRIA ELECTROTEHNICĂ ȘI ELECTRONICĂ PE CALEA INDICATĂ DE PARTID

În condițiile revoluției tehnico-științifice contemporane, industria electrotehnică și electronică constituie o pîrghie hotărîtoare pentru asigurarea progresului rapid și modernizarea continuă a întregii economii naționale. Ținînd seama de acest considerent major, Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R. au stabilit ca industria electrotehnică și electronică să se dezvolte într-un ritm superior celui prevăzut pentru ansamblul industriei construcțiilor de mașini. Studiile întocmite ulterior, aprobate de conducerea partidului, au evidențiat posibilitatea de a se intensifica și mai mult dezvoltarea acestei subramuri, planul cincinal fixînd un ritm mediu anual de creștere a producției de circa 21 la sută, față de peste 16 la sută cît este înscris în Directive. Cum este transpusă în viață sarcina trasată de partid de a se accelera dezvoltarea industriei electrotehnice și electronice, în scopul ridicării ei, într-un termen cît mai scurt, la nivelul cerințelor economiei naționale? Iată tema anchetei de față.

Se poate aprecia că **în primii doi ani ai cincinalului s-a intensificat substanțial producția acestei subramuri importante a industriei constructoare de mașini.** *Cîteva cifre sînt concludente. În timp ce pe ansamblul Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini ritmul mediu anual de creștere a producției a fost, în anii 1966—1967, de 15,3 la sută, în subramura electrotehnică și electronică el a atins 18,7 procente. Semnificativ este că, în cadrul acestei subramuri, producția de aparate electrice de măsură și control și de mijloace de automatizare a sporit în 1967 cu 40 la sută față de anul precedent. Și încă o precizare: sporirea producției industriei electrotehnice și electronice a avut loc, în acest răstimp, în condițiile diversificării ei continue, ale asimilării sistematice, în ritm susținut, a noi produse de înaltă tehnicitate.*

— În ultimii doi ani — ne-a spus *ing. SANDU SEGAL*, director tehnic în Direcția generală tehnică a M.I.C.M. — planul tehnic al uzinelor electrotehnice și electronice a fost realizat integral. Au fost asimilate în fabricația de serie numeroase produse esențial noi, care n-au mai figurat niciodată în nomenclatorul subramurii: locomotiva electrică de 6 580 CP, întrerupătorul automat cu ulei puțin de 220 kV, semibariera automată pentru calea ferată, cabluri pentru telefonia urbană și interurbană, 18 elemente electronice de automatizare, rotactorul pentru televizoare. Altele, cu caracteristici și performanțe îmbunătățite, au luat în fabricația curentă locul unor produse depășite de evoluția tehnicii mondiale. În total, aproape 800 de produse sau grupe de produse asimilate sau modernizate.

— Cum au fost obținute aceste rezultate?

— Întreaga activitate de asimilare s-a desfășurat și se desfășoară pe baza cunoașterii necesităților economiei, a unor studii tehnico-economice prealabile, amănunțite. Toate fazele din planurile tehnice au fost corelate riguros cu planurile de dezvoltare a capacităților de producție și de aprovizionare. Între ministerul nostru și alte ministere, între uzine și sectoare, cooperarea a funcționat în acest domeniu mai bine decît înainte: s-au stabilit termene intermediare privind obligațiile reciproce pentru fazele de plan, s-a controlat cu atenție respectarea lor. Au fost dezvoltate diferite laboratoare uzinale, iar cercetările științifice s-au intensificat. În fine, au intrat în funcțiune cîteva unități industriale importante: Fabrica de elemente de automatizare și secția de cabluri telefonice a Fabricii de cabluri și materiale electroizolante din București, secțiile de aparate electrice de înaltă tensiune și de ansambluri sudate ale uzinei „Electroputere" - Craiova, secția de micromotoare a Fabricii de motoare electrice-Pitești.

— După ce criterii sînt orientate în acest domeniu preocupările actuale și de perspectivă imediată?

— Avem în vedere satisfacerea cît mai operativă a celor mai diverse cerințe interne — în condițiile reducerii sau evitării importurilor, inclusiv a licențelor — și crearea unor posibilități noi și avantajoase de export, asigurarea unei valorificări superioare a metalului și a altor materiale, îmbunătățirea condițiilor tehnice și economice de exploatare a produselor. Pentru 1968—1970 este prevăzută asimilarea unei întregi serii de produse noi sau modernizate: centrale telefonice urbane și interurbane automate, un sortiment larg de echipament electric pentru automobile și tractoare, mașini de calcul electromecanice, panouri electrice pentru ma-

Ing. Adrian PRODAN

(Continuare în pag. a IV-a)

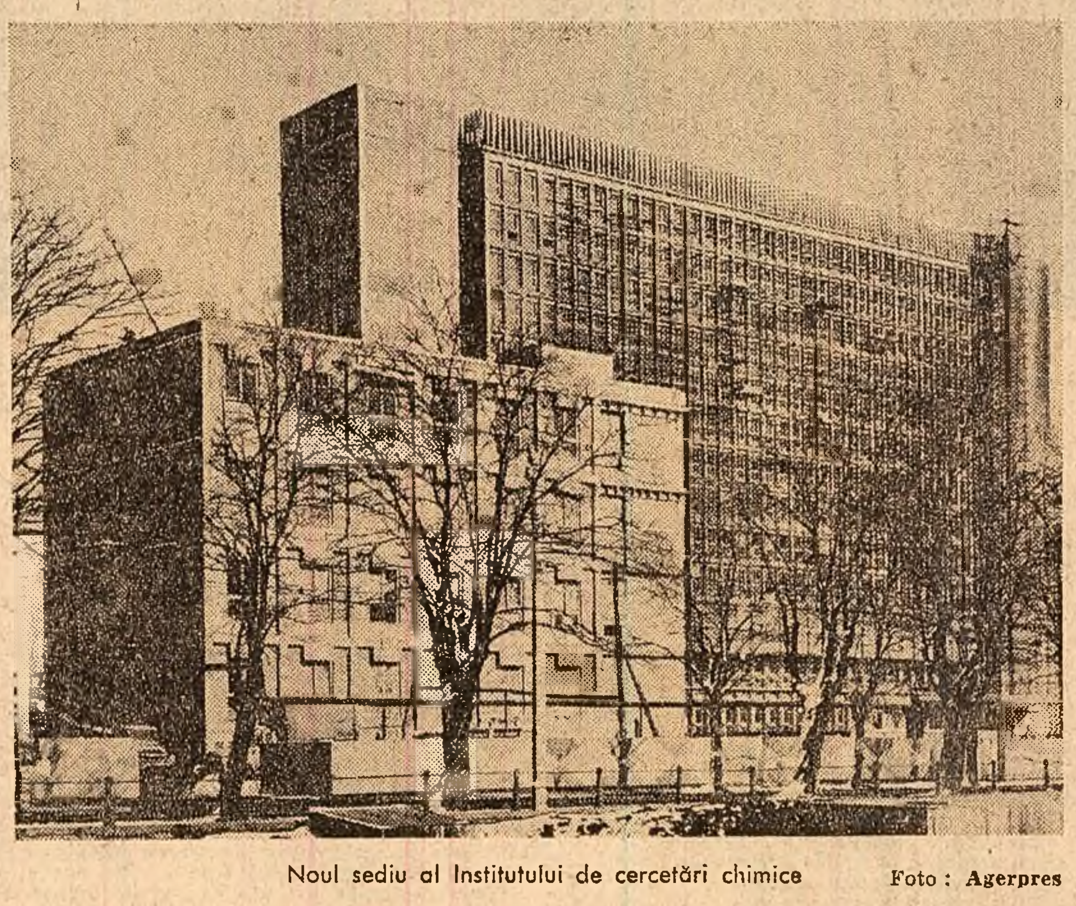

Noul sediu al Institutului de cercetări chimice   Foto: Agerpres

INTERFERENȚE OBIECTIVE: sociologie, estetică, critică artistică

Silvian IOSIFESCU

Să începem prin a remarca una dintre destul de numeroasele situații surprinzătoare ale vieții culturale. Cercetarea sociologică nu mai are de mult nevoie de justificări. Oricît de diferite ar fi orientările, negarea sociologiei ca disciplină ar fi o imensă naivitate pe care nu o mai comit decît cei lipsiți de informații elementare. Ca toate disciplinele în expansiune, sociologia își îmbogățește metodele. E în stare să alterneze cercetarea monografică a unei serii de fapte, a unei unități sociologice (un sat, o familie, o instituție oarecare) cu metodele matematice spre care se îndreaptă mai toate științele contemporane, în special cu metodele statistice.

O dată cu maturitatea metodelor și cu o mai mare diferențiere se constituie și teritoriul special al sociologiei artei care a fost explorat frecvent în ultimele decenii și cu rezultate interesante. Totuși — și aici se află ciudățenia — paralel cu esorul sociologiei de specialitate, constatăm fenomenul de alergie la un termen și la un cerc de preocupări. Alergicii fac crize de astm sau de urticarie în fața unui aliment sau a unui miros la care s-au sensibilizat. În critica de artă sau în învățămînt, alergia se manifestă față de orice punere în relație între artă și unghiul sociologic. Fiind o reacție de sensibilizare mai curînd decît consecința unei argumentări, ea se manifestă prin ignorarea oricărei probleme ce pare „compromisă" de sociologie. Cînd argumentarea se investe, ia forma unor bizare ecuații: interpretarea sociologică a artei înseamnă sociologism, înseamnă deci simplificare.

Alergii similare, bazate pe același tip de ecuație, se observă și în legătură cu optica și metodele istorice. Dar — șubred în bazele lui filozofice și comportînd riscuri grave — antiistorismul își găsește astăzi susținători teoretici. „Antisociologismul" teoretizat e o raritate. Atitudinea rămîne proprie criticilor și artiștilor iritați de sociologizarea greoaie ce s-a practicat o vreme, de ignorarea unghiului estetic și a ierarhiilor. Atitudinea e explicabilă. Dar nici de astă dată explicarea nu justifică erorile prelungite și dogmatizările răsturnate.

Cînd trece de la simpla reacție alergică și de la refuzul de a discuta la argumentare, antisociologismul unor artiști sau critici se străduiește să traseze o frontieră netă. Acceptă sociologia artei în măsura în care aceasta se mărginește să studieze faptele de artă ca orice alte fapte sociale și nu se revarsă dincolo de hotarele ei, nu se amestecă în lumea valorilor, în lumea esteticii și a criticii de artă.

În mare, distincția există. Sociologul face principial abstracție de valoare. Astfel, poate fi interesat de mecanismele după care se ivește, devine celebră și decade o vedetă cinematografică, după care o carte literară cunoaște marile tiraje, devine **best-seller**, dar nu discută talentul vedetei sau valoarea cărții. Cîțiva cercetători notorii, cum sînt în Franța Roger Caillois sau Lucien Goldman, subliniază chiar prin titlurile unor lucrări, dominanta sociologică a preocupărilor lor, faptul că se ocupă de **sociologia** romanului. Dar abia stabilită, frontiera e imediat repusă în discuție. Cei doi cercetători citați sînt inseparabili de mișcarea criticii contemporane franceze. Caillois, mai ales, fiind una dintre personalitățile ei marcante. Iar studiile lui Goldman pot face abstracție de valoare, dar o implică, nu se ocupă de maculatura submedie, ci de operele lui Malraux sau ale lui Robbe Grillet.

Punctul de vedere exclusiv sociologic se poate diferenția de cel artistic. Dar existența unui obiect comun — opera de artă, artistul, mișcarea artistică — pretind interferențe de preocupări, de metode, influențe reciproce. Teritoriile acestea aflate sub dublă stăpînire nu sînt semnul lipsei de maturitate științifică. Dim-

(Continuare în pag. a IV-a)

„SĂPTĂMÎNA PRIMĂVERII" ÎN ȘCOLI

În martie — prima lună a primăverii — în școlile din întreaga țară se va desfășura „Săptămîna primăverii". Înscrisă în calendarul manifestărilor pionierești de Consiliul Național al Organizației Pionierilor și Ministerul Învățămîntului, „Săptămîna primăverii" face parte, în școlile sătești, din lucrările de practică agricolă, iar în timpul desfășurării ei cursurile vor fi suspendate. În școlile din mediul urban, ale căror programe de studii nu prevăd practica agricolă sau în școlile ce au efectuat practica agricolă de două săptămîni la începutul anului școlar, elevii vor vizita monumente ale naturii, grădini botanice și zoologice, parcuri și rezervații naturale, fără suspendarea cursurilor.

„Săptămîna primăverii" va îmbogăți cunoștințele copiilor, contribuind la dezvoltarea dragostei lor pentru cunoașterea și ocrotirea naturii și la formarea deprinderilor de muncă practică. Unitățile și detașamentele de pionieri vor îngriji spațiile verzi din preajma școlii, vor planta arbori și vor sădi flori în livezile cooperativelor agricole de producție, ale întreprinderilor agricole de stat și în pepinierele ocoalelor silvice, vor săpa terenurile experimentale și vor confecționa cuiburi și căsuțe pentru păsări.

(Agerpres)

INSTANTANEE

În primele zile ale unui județ

Teofil BUȘECAN

Ce se întîmplă într-un județ la o săptămînă de la înființarea lui? Întrebare, desigur, pretențioasă. Mărturisesc, înainte de a porni din Cluj, întrebarea nu existase în gîndul meu într-o formulare atît de categorică. Că la Cluj nu mi-am pus-o, pare oarecum firesc. Sentimentul de *continuitate* n-a fost cu nimic tulburat. La consiliul județean provizoriu, activitatea a fost preluată de noul organ *din mers*. La consiliul municipal provizoriu, de exemplu, planificarea audiențelor n-a suferit întreruperi, la diferitele servicii, actele se eliberau și se înregistrau ca de obicei. Ofițerul stării civile n-a devenit, în oficierea căsătoriilor, mai puțin solemn ca mai înainte. În cartierul Gheorghieni, constructorii noilor blocuri se străduiesc să respecte graficul muncii și, dacă e posibil, chiar să-l devanseze, dat fiind timpul primăvăratic care s-a statornicit de cîteva zile. În Piața Mihai Viteazul și pe Cetățuie, joi au apărut niște schele cu o destinație puțin obișnuită. Ele marcau locul de amplasare a două monumente importante, proiectate a se ridica la Cluj: grupul statuar Horia, Cloșca și Crișan și Monumentul Ostașului Român. Întreprinderea „Teleconstrucția" e în plin proces de racordare a cablurilor la noua centrală telefonică automatizată (între noi fie vorba, o clădire de cinci etaje, cam inestetică în raport cu cele învecinate). Se sapă canale, se sparge asfaltul, centrul orașului e brăzdat de șanțuri. Deci, la Cluj, o activitate febrilă.

Ce se întîmplă într-un județ nou? După ce am depășit Dejul și am intrat pe drumul Bistriței, apoi, după ce la intrarea satului Mihăiești am întîlnit, pe dreapta, o tablă indicatoare nou-nouță pe care scria: Județul Bistrița-Năsăud, și deoarece se împlinea o săptămînă de la constituirea comitetelor județene de partid și a consiliilor populare județene provizorii, întrebarea a devenit dintr-odată un „moto" al incursiunii mele reporterești. Într-adevăr, ce se întîmplă într-un județ unde, prin firea lucrurilor, totul pornește de la început?

Întîi, caut „amprentele" noii situații de reședință a Bistriței. Dar semnele exterioare sînt puțin concludente. Aflat la adăpostul munților Bîrgăului, la nord străjuit de muntele Heniu, iar la est de masivul Călimanilor, la întretăierea a două importante

(Continuare în pag. a V-a)

ÎN PAGINILE III-IV

Cuvîntarea tovarășului Paul Niculescu-Mizil la întîlnirea consultativă de la Budapesta

Se extinde oțelăria electrică de la Hunedoara

La Combinatul siderurgic Hunedoara au început lucrările de extindere a oțelăriei electrice. În noua hală vor fi construite două cuptoare electrice de cîte 50 tone fiecare. Aceste agregate, prevăzute a fi date în exploatare în primul semestru al anului viitor, vor asigura creșterea de 2,5 ori a producției de oțeluri electrice și speciale, elaborate la Hunedoara prin procedeul arcului voltaic. Alte două hale de mare capacitate vor servi la pregătirea utilajelor și trenurilor de turnare a lingourilor de oțel.

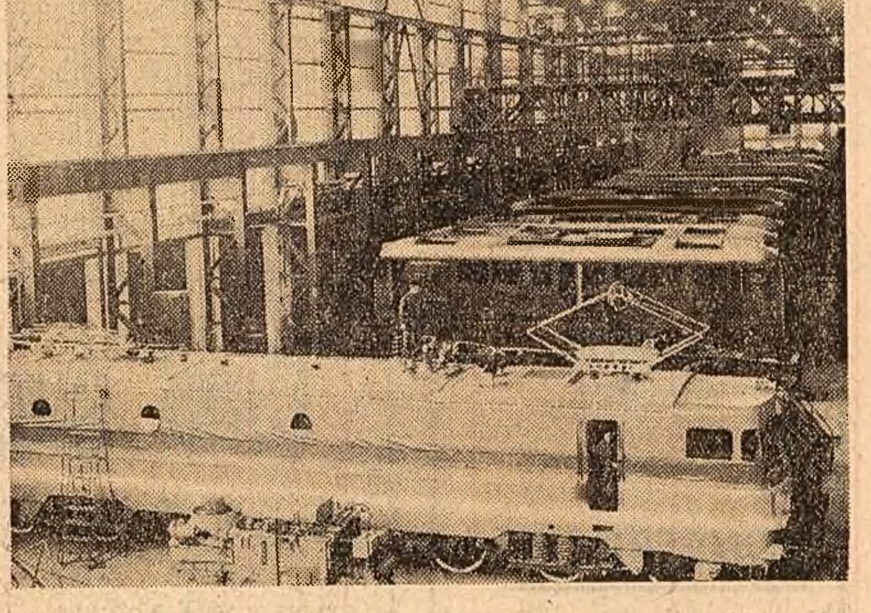

Uzina „Electroputere"-Craiova: În prim plan, una din locomotivele electrice pe banda de montaj

BAZELE MILITARE STRĂINE ANSAMBLU DE CONSECINȚE NEGATIVE

CORESPONDENȚA DIN ITALIA DE LA NICOLAE PUICEA

Există o problemă care, într-un fel sau altul, reține constant atenția opiniei publice italiene. Periodic, despre aceasta se discută cu aprindere în parlament sau la adunări publice, apar articole polemice în presă sau se organizează întruniri și manifestații populare. Este problema consecințelor decurgînd din apartenența țării la alianța militară N.A.T.O., sau mai precis, de existența pe teritoriul său a numeroase baze militare ale acestei alianțe.

Nu de mult întreaga presă a dezbătut diferite aspecte privind chestiunea mai vastă a locului și rolului N.A.T.O. în politica italiană, a reflectat poziții pro și contra alianței atlantice. Pentru cercuri largi ale opiniei publice însă, problema bazelor militare străine este cît se poate de acută întrucît aceasta influențează deja activitatea și modul lor de viață de ani de zile. Un cunoscut ziarist italian cu care am stat de vorbă făcea, nu de mult, următoarea observație: Dacă, de pildă, în Vietnam se intensifică agresiunea americană sau în zona Mediteranei se petrec evenimente ce schimbă sau contribuie la schimbarea politicii în vreo țară din această regiune, atunci, ca un reflex automat, se activizează și bazele militare ale N.A.T.O., avioanele încep să zboare zi și noapte, navele întreprind manevre de intimidare, exercițiile militare se amplifică. Desigur, toate acestea creează o stare de tensiune care se răsfrînge inevitabil și asupra stării de spirit a populației, într-un cuvînt, încordarea pune stăpînire pe oameni.

Pentru a avea o imagine mai clară despre ceea ce înseamnă practic pentru italieni existența pe teritoriul lor a bazelor militare ale N.A.T.O., trebuie să ne gîndim la faptul că acestea cuprind aproape întreg teritoriul țării și numărul lor nu manifestă tendința de a descrește după cum reiese dintr-un articol publicat de revista catolică „Sette Giorni".

Recent, cu prilejul discuțiilor în Camera deputaților privind bugetul Ministerului Apărării, o serie de deputați din opoziție, ca, de pildă, d'Alessio (P.C.I.), Lami (P.S.I.U.P.) au scos în evidență faptul că solicitarea sporirii cheltuielilor militare nu poate fi desprinsă de obligațiile asumate de Italia în cadrul N.A.T.O., de intenția de a le face față și în viitor.

Reprezentanți ai populației din zonele în care se află instalate bazele militare ale N.A.T.O. au arătat nu o dată ce urmări au acestea asupra activității de zi cu zi a oamenilor, asupra dezvoltării regiunilor lor. În primul rînd este vorba de așa-numitele „servituți militari", cărora trebuie să li se supună, potrivit legii, adică să „subordoneze absolut și total" orice cerință de ordin civil (a unei familii, sat sau comună) celor ale comandamentelor militare. Aceasta înseamnă „să nu se construiască străzi și să nu se sape șanțuri, să nu se facă nici un fel de construcții, să nu se instaleze linii electrice sau conducte de apă, să nu se construiască canale de irigații, să nu se facă plantații de pomi, anumite alte lucrări pe cîmpuri — fără autorizația corespunzătoare a autorităților militare". De asemenea, în zilele de exerciții militare, după cum scrie presa, populația din unele zone este evacuată pentru a fi ferită de efectele posibile ale utilizării armelor.

(Continuare în pag. a V-a)

PROFITORII TOLERANȚEI

de Traian COȘOVEI

opinii

Suficientul interzice, retează orice inițiative reale, pentru că nepricepîndu-le îi este frică de ele și frică de oamenii care gîndesc. El ține lucrarea — inovația, rezolvarea ingenioasă a unei probleme — în sertarul lui: mereu nu a avut timp, e ocupat, e hărțuit, așteaptă să se mai elibereze și o va studia. În realitate — nu o pricepe, îl complică și nu vrea să se dea de gol. Să mai aștepte, să mai întrebe și pe alții — **dar suficiența** este una cu îngîmfarea și îngîmfarea îl va opri să întrebe pe alții. Cel inteligent, deștept, înțelept, întreabă totdeauna, consultă, adună păreri, puncte de vedere, argumentații, se informează larg, deschis, pentru a trage concluzii cît mai solide. Suficientul, prostul îngîmfat se ferește să întrebe, este susceptibil că dacă întreabă poate își va da în vileag prostia și toată viața lui stă în strădania de a-și ascunde prostia. În cel mai fericit caz el **se va destăinui**, adică va consulta mediocritatea care îl capitonează și care îi va cînta în strună, menajîndu-i susceptibilitatea, stimulîndu-i prostia. Suficientul, îngîmfatul ocolește, se ferește de confruntarea cu oamenii competenți, capabili — dintr-o dușmănie surdă, din nevoia de a se menaja, din teama preconcepută că toți visează la postul lui. El are predispoziția să îndepărteze din preajma lui oamenii buni, cu calificare superioară, competenți. El se complace într-un climat călduț, cenușiu, pustiu, care îi dă liniștea necesară. Nu este greu să deducem de aici ce calamitate înseamnă un asemenea om în instituția sau în întreprinderea respectivă. Pe o anumită rază, în jurul lui inițiativele se vestejesc, sînt reduse la tăcere.

Suficientul are tendințe expansioniste, exclusiviste, totalitare, dogmatice: el respinge progresul. El îmbrățișează jovial un fals inovator, un simulacru de descoperire și se arată generos cu pseudo-valoarea — dispus să demonstreze cît este el de receptiv! — și în același timp tergiversează, refuză, îngroapă veșnic în sertarele lui inovații reale, opere autentice ale unor oameni de valoare, aplicîndu-le cele mai josnice tactici administrative.

Este aici o primejdioasă manifestare a **„democrației" toleranței** cu grave pierderi materiale și morale pe seama colectivității, pe seama statului.

Din păcate, în favoarea „democrației toleranței" intră cîte o dată în joc **indolența** — născută, crescută din toleranță. Indolența este darul de a micșora imediat, în fața celor din jur, gravitatea lucrurilor; indolentul pune o surdină, aruncă o pătură peste greșeli, încearcă să anuleze cu vorbe consecințele — care rămîn consecințe. Indolentul „calmează" spiritele. Indolența este un păcat social — ca și chiulul, ca și nepriceperea, ca și suficiența — și tot ca și ele este greu de prins în paragrafele codului penal. E greu de sancționat — nu ai articol în care să-l încadrezi. Indolentul este un liniștitor, un împăciuitor. El poate să apară ca un „optimist", ca unul care nu-și pierde firea și care „încurajează și pe alții". Prin asta se face prețuit, plăcut, convenabil. Indolentul este jovial, reconfortant, tonifiant. „De ce să dăm proporții — spune indolentul — de ce să exagerăm, de ce să producem panică, de ce să fim alarmiști! Nu-i dracu' chiar așa de negru! Tovarășul prea vede lucrurile în negru, denaturează, e un prăpăstios. S-a produs atîta pierdere: ei, și!? Tovarășul minimalizează rezul-

(Continuare în pag. a II-a)

FAPTUL DIVERS

La arbitraj

Se vede treaba că n-a fost lichidată practica dăunătoare de a se băga pe... poarta întreprinderilor materiale care nu le sînt necesare. Iată un caz. Trustul de construcții din Ploiești a primit (fără să fi cerut) de la Ministerul Economiei Forestiere (direcția de resort) o repartiție de 6 000 mp parchet lamelar. „N-avem nevoie de el" — a obiectat constructorul. Expeditorul a rămas neînduplecat : „Trebuie să le luați, în întreprinderile producătoare avem stocuri mari". Va să zică, ministerul respectiv vrea să scape de stocuri transferîndu-le la alții. Ciudată concepție „economică" ! Atragem respectuos atenția că viața a corectat unele maxime. Vechea expresie „după noi, potopul" a fost înlocuită cu alta care sună : „După noi, controlul" (de stat). Sperăm să vă fie dovedită pe concret.

Abuz

Cum i-o calificăm : înșelăciune sau abuz ? Oricum, ilegalitatea este evidentă. Cîteva persoane din Tg. Jiu locuiesc de multă vreme în apartamentele repartizate (pentru organizare de șantier), întreprinderii 601 construcții Tg. Jiu, fără să plătească vreun leu chirie. I. Bălan, director la O.C.L. ; M. Cristian, procuror ; M. Stoian, director, I. Tomescu, inginer șef, I. Mija, inginer șef adjunct, toți trei de la fabrica de ciment ; C. Tîrcă, de la Banca de Investiții ; A. Bucșe, activist ; Gh. Cațan, ofițer etc. Cum se împacă etica cetățenească cu acest mod de a „transfera" obligațiile de chiriaș întreprinderii de construcții ? După această consemnare organele locale știu ce au de făcut.

Semne rele

Să cumperi un televizor, un frigider, o mașină de spălat rufe, etc. din Brașov (de la magazinele electro-tehnice de pe str. 7 Noiembrie și din Piața centrală N. Bălcescu) e o adevărată problemă. În fața acestor două unități au fost înfipte autoritar două semne de circulație : „Staționarea interzisă". Taxiurile, furgonetele, autovehiculele de orice tip nu au voie să oprească în fața magazinelor (șoferii inimoși au fost amendați). Cum duc cumpărătorii marfa acasă ? Cară în brațe mărfurile cumpărate, cîteva sute de metri, pînă ies din raza de acțiune a celor două semne... rele. O adevărată corvoadă. Plantînd aceste semne-tampon, autoritățile brașovene nu s-au gîndit și la... circulația mărfurilor pe care o dorim civilizată și comercială.

Din Constanța

De la ziarul „Dobrogea nouă" din Constanța primim această relatare : „Anunțăm colegii de la rubrica „Faptul divers" că, în sfîrșit, a fost descoperit (vezi „Scînteia" din 7 ianuarie) posesorul obligațiunii C.E.C. cu nr. 16 799—35, care la tragerea la sorți din 30 septembrie 1967 a cîștigat 100 000 lei ! Toți se întrebau cine este fericitul cîștigător care întîrzia să se prezinte. Se numește Elena Bălan și locuiește în Constanța. Zilele trecute s-a prezentat pentru a-și încasa cîștigul substanțial — și a făcut-o cu cel mai deplin calm". Să-i cheltuiască sănătoasă. Și de acum înainte să urmărească atent noile trageri la sorți C.E.C.

Chit pe chit

Crede cineva că în întîmplarea pe care o relatăm a acționat „mîna soartei" ? Conducînd cu viteză excesivă autobascula 32-B-6 727, pe șoseaua Tg. Jiu — Petroșeni, șoferul Gheorghe Palcău a lovit o căruță pe care a distrus-o, accidentînd o persoană. Părăsind locul accidentului, el a continuat să circule cu aceeași viteză. După cîțiva kilometri, inevitabilul s-a produs : la o curbă, Gh. Palcău a răsturnat mașina în afara șoselei, avariind-o. Șoferul a fost accidentat. S-ar părea că vinovatul și-a primit singur pedeapsa. S-ar părea. Pentru că mai multă încredere avem în sancțiunile educative ale legii.

Rubrică redactată de :
Stefan ZIDARIȚĂ
Ștefan DINICĂ
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

OBIECTIVE SANITARE ÎN CONSTRUCȚIE

În numeroase localități din țară, printre care Caransebeș, Craiova, Constanța, Iași, Oradea și Slobozia se află în construcție spitale moderne, care vor însuma circa 4 000 de paturi.

În cursul anului vor mai fi terminate noi unități sanitare : policlinicile din Slatina, Turnu Măgurele, Turnu Severin, Mangalia, Rupea, Huedin, Bistrița-Năsăud, care prin secțiile lor de specialitate vor contribui la îmbunătățirea asistenței sanitare a populației. Cunoscuta stațiune balneo-climaterică Herculane va fi dotată cu un nou complex balnear, ce va mări capacitatea de tratamente în tot timpul anului. Clădiri pentru inspectorate sanitare vor fi construite în orașele Bacău și Pitești. Tot în acest an va începe construcția spitalului clinic de boli contagioase din Cluj, a școlilor sanitare din Iași și Bacău și a policlinicilor din Ploiești, Tecuci, Roman, Cîmpulung-Moldovenesc, Alexandria, Brașov, Cluj, Ineu și Vaslui.

(Agerpres)

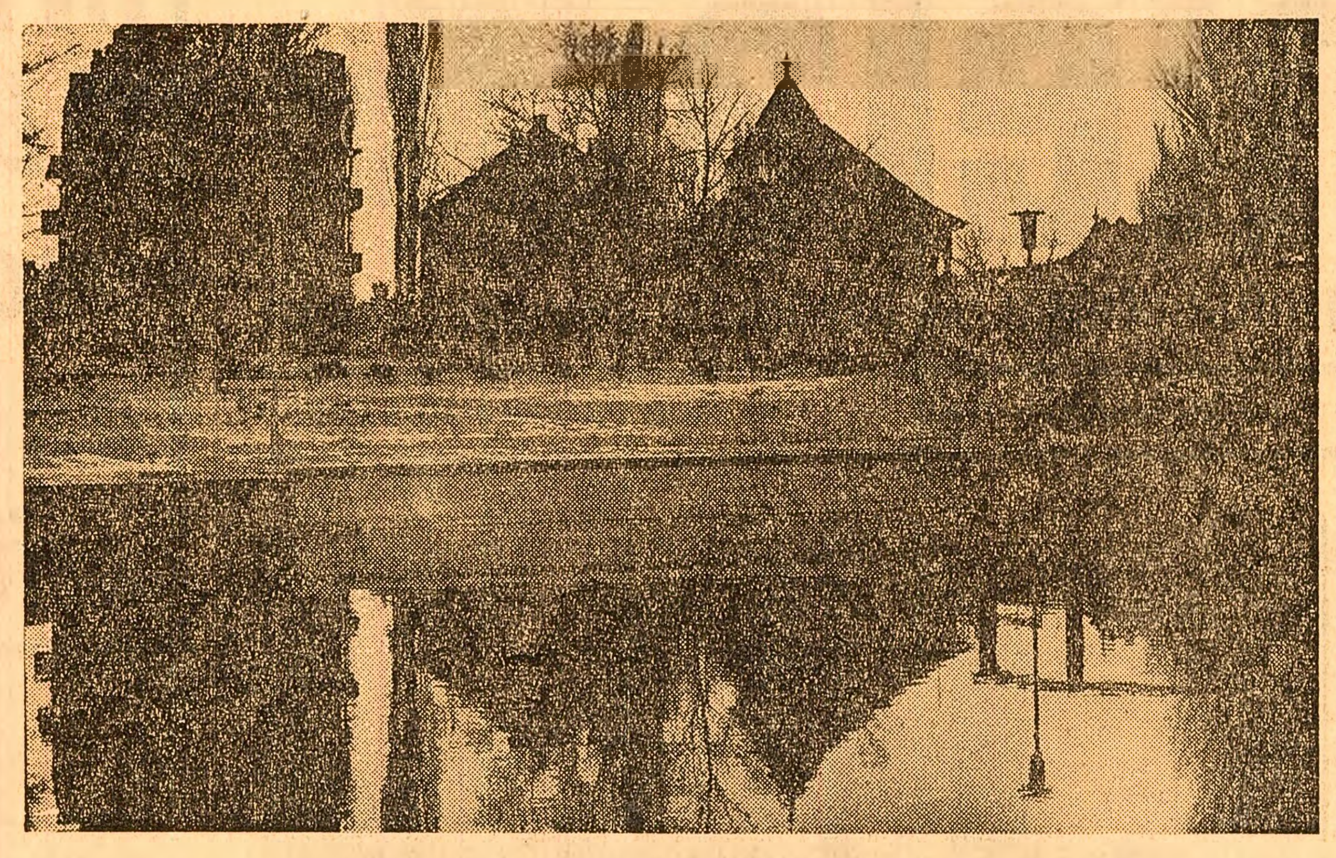

Reflexe în Bego Foto : **Gh. Vințilă**

CRITERII LA INVESTIȚIILE O. N. T.

„Fundamentarea planului de investiții turistice — ne spune tov. *Porfir Negrea*, vicepreședinte al O.N.T. — este mai mult o problemă de ordin teoretic. Stadiul dezvoltării bazei materiale a turismului face ca, deocamdată, oriunde am construi un obiectiv nou, acesta să fie bine plasat, să-și justifice existența. Pericolul real de a greși nu există : dacă am construi la Herculane, de pildă, hoteluri cu 3 000 de locuri, după zece ani investiția ar fi amortizată".

O asemenea afirmație se bazează, fără îndoială, pe cunoașterea faptelor, pe o anumită experiență. Rămînem totuși cu o nedumerire : dacă criteriul eficienței economice este considerat *a priori* îndeplinit, nu cumva se neglijează astfel temeiul cel mai sigur de judecată ? Se știe, de exemplu, că în prezent hotelul din Piatra Neamț este nerentabil. „E adevărat, ne explică specialiștii din direcția de investiții, dar el n-a fost construit de noi". Și, pe dată, ni se prezintă erorile de concepție, de care s-a dat dovadă în acest caz. O asemenea construcție modernă trebuia gîndită în condițiile echipării concomitente pentru turism a zonei înconjurătoare, bogată, de altfel, în premize, încît preocupările să nu apară ulterior realizării, așa cum s-a întîmplat. Oare nu e cel mai bun exemplu că posibilitatea de a greși există totuși ? Nevoile turismului sînt, desigur, mai mari decît baza materială de care dispunem acum. Dar în stabilirea oportunității, a priorității în amplasare sau dimensionare, în intercondiționarea funcțiunilor este nevoie de criterii sigure, printre care eficiența economică, larg înțeleasă, deține locul central. Indiferent de etapă, satisfacerea unor parametri funcționali, de creștere a rețelei, întemeierea de stațiuni noi sau dezvoltarea celor existente trebuie operată în condițiile rentabilității și acest lucru nu apare de la sine, întîmplător, ci este rezultatul unui studiu științific, multilateral, aprofundat. *Întrebarea nu este dacă investițiile în turism sînt sau nu rentabile în general, ci unde și cum anume sînt ele astăzi și vor fi în perspectivă cel mai rentabile.*

Pentru a răspunde la o asemenea întrebare este necesară cunoașterea potențialului turistic al întregii țări, a posibilităților de valorificare pentru fiecare zonă în parte, pentru ca din compararea lor să se deducă orientarea eforturilor. Am discutat, în această privință, cu specialiști din direcția de studii a O.N.T. A rezultat că preocupările se îndreaptă aici mai ales către cunoașterea conjuncturii, adică a tendințelor existente în turism pe plan internațional, a preferințelor pentru o formă sau alta de organizare, a cerințelor turiștilor care ne-au vizitat țara. Studierea patrimoniului nostru turistic este cu totul insuficientă și, timp îndelungat, s-a limitat la cîteva zone, în general aflate în plină valorificare, cum ar fi litoralul, nordul Moldovei, Poiana Brașov. În asemenea condiții de cunoaștere aproximativă a zestrei ce se cere exploatată, afirmația că riscul de a greși este exclus ni se pare oarecum hazardată.

Fundamentarea planurilor de perspectivă ar trebui să înceapă cu elaborarea unui amplu studiu de dezvoltare a rețelei turistice pe întreg teritoriul țării, în care eșalonarea acțiunilor să țină seama de valorificarea potențialului existent, de criteriul eficienței, de perspectivă, dar și de conjunctură, de un întreg complex de factori determinanți. Abia în ultimul timp a început elaborarea pe plan local a unor studii privind valorificarea turistică a tuturor zonelor cu condiții prielnice. Rămîne ca această acțiune să fie grăbită de forurile de specialitate județene, urmînd ca în cadrul O.N.T. să se realizeze o sinteză unitară privind ansamblul de măsuri necesare pe scară națională. Așa încît, deocamdată, în absența unei considerări largi a problemei, unele orientări actuale apar sub semnul îndoielii. „Nu sînt convins — ne mărturisește arh. *Ion Sachelarie* din direcția de investiții a O.N.T. — că fărîmitarea eforturilor, din dorința de a construi în mai fiecare oraș cîte un hotel turistic, este nimerită". E bine, într-adevăr, ca activitatea turistică să se generalizeze în întreaga țară, dar numai în măsura în care există o bază reală. Prezența unui hotel poate fi justificată de activități economice, dar acest lucru nu ține de sfera preocupărilor O.N.T. și nu se poate spune că în domeniul său nu ar mai avea ce face.

Se află în curs de proiectare stațiunile turistice de pe valea Lotrului, cu o capacitate totală de 5 500 de locuri. Ideea amenajării lor se leagă de șantierul hidroenergetic de aici : prin conjugarea eforturilor, cazarea constructorilor se va face în clădiri concepute pentru a fi preluate și finisate în chip de complexe turistice. Viitorul drum european ce va trece pe valea Lotrului e un vad bun, iar condițiile existente permit realizarea de baze pentru sporturi nautice și de iarnă. Dar discuția nu poate fi limitată la coordonatele locale. Este oare justificată investirea cîtorva sute de milioane ce vor aduce beneficii — după calculele efectuate — abia peste douăzeci de ani, în vreme ce zone turistice cu valoare de unicat pe plan european — cum sînt Delta sau platoul Padiș din Munții Apuseni — ar duce, probabil cu sume mai mici, la o eficiență mai ridicată ? Este oportună o asemenea investiție ? Trebuie construite de la început 5 500 de locuri, cînd se știe că Poiana Brașov, stațiune cu veche tradiție și avînd numai 1 000 de locuri, prezintă un indice de ocupare de numai 40 la sută ? Iată întrebări la care ar trebui să se răspundă în cunoștință de cauză.

Odată cu nominalizarea în plan a unei investiții, frămîntările concepției capătă un contur precis. Ele încep cu căutarea celui mai potrivit amplasament. „Așezarea pe teren a unui camping sau a unei cabane, în plină natură, ar putea fi hotărîtă destul de operativ de către un specialist cu experiență — ne arată arh. *Mircea Stancu* din aceeași direcție de investiții. Ca dovadă, situarea vechilor cabane de munte a fost validată de deceniile care au trecut. Totuși, noi comandăm institutelor de proiectări pentru asemenea amplasamente simple detalii de sistematizare costisitoare. Pentru campinguri cum sînt cele de la Slănic sau Pătîrlagele, asemenea detalii au costat peste 36 000 lei, la o valoare totală a investiției de circa 300 000 lei. La cîteva cabane comandate DSAPC Cluj în iunie anul trecut, abia s-au elaborat detaliile de sistematizare. Formele complicate de avizare, acordurile ce se cer, duc la cheltuieli neraționale, la mari întîrzieri în realizarea obiectivelor. După părerea mea, direcția ar trebui astfel organizată încît stabilirea amplasamentelor pentru investiții simple să se poată face în cadrul ei". Există și alte opinii : „Sîntem o direcție operativă, aici se circulă, se urmăresc lucrări, se dau telefoane : cred că o asemenea propunere este oarecum naivă" (arh. *I. Sachelarie*). „Ar fi bine să renunțăm la comenzi în exterior pentru unele lucrări foarte sumare, dar nu e încă momentul potrivit" (ing. *Ion Brătescu*, director adjunct). Totuși direcția de investiții cuprinde un mare număr de specialiști cu pregătire superioară — 10 arhitecți, 9 ingineri, 6 economiști, 2 tehnicieni. Oare organizarea unui serviciu de studii, care să asigure fundamentarea investițiilor operativ și competent, ar fi chiar atît de greu de conceput ?

Răspund construcțiile turistice tendințelor și orientării moderne ? După cum constatăm, stabilirea capacității unor obiective, a serviciilor, a nivelului de echipare și confort rămîn încă probleme insuficient definite. Întrucît, cu toate discuțiile purtate, n-am reușit să descifrăm dacă la bază se află criterii unitare, consecvente, științifice, nădăjduim că pînă la o viitoare confruntare lucrurile se vor mai lămuri și vom fi puși în situația de a informa în amănunt pe cititori și asupra acestor aspecte.

Cît despre calculul estimativ al eficienței economice, aici socotim că am deslușit cîte ceva: se pare că dorința de justificare cu orice preț e la mare cinste. Altfel nu ne putem imagina cum e posibil ca în studiul tehnico-economic al campingului de la Bulz să se ia în calcul numărul maxim de zile și capacitatea maximă de cazare (cu surplus chiar), ceea ce determină surprinzătoarea amortizare — în 2,7 ani — a investiției, cînd este știut că, în general, deocamdată, obiectivele de acest gen nu sînt tocmai rentabile. La fel de ciudată pare afirmația din studiul tehnico-economic pentru zona Lotru, după care, dată fiind construirea variantei drumului european și indicelui prezumat de motorizare, turismul de tranzit ar justifica aici... orice capacitate de cazare. Pentru a întregi imaginea, adăugăm, conform spuselor unor specialiști din direcția de investiții, că indicele de ocupare pentru hoteluri se consideră, de obicei, din oficiu, de 80 la sută, indiferent de capacitatea de cazare (un calcul asemănător s-o fi făcut și pentru cel din Piatra Neamț !). Deci, se presupune de la început că obiectivul este rentabil pentru ca apoi să se dovedească ineficiența lui economică !

Între teorie și practică există o strînsă legătură. Fundamentarea științifică a investițiilor turistice are importanță în egală măsură teoretică și practică ; considerarea lucrurilor „în mare" nu poate fi decît păgubitoare. Cu atît mai mult cu cît, după cum a afirmat vicepreședintele O.N.T., tov. *Porfir Negrea*, pe măsură ce necesitățile de primă urgență, evidente, sînt satisfăcute, pe măsura dezvoltării bazei materiale, primejdia irosirii de fonduri în acțiuni nerentabile și nejustificate este tot mai mult prezentă.

arh. Gh. SASARMAN

NOI TIPURI DE MOBILĂ

La Combinatul pentru industrializarea lemnului din Bacău au intrat în fabricație de serie noi tipuri de mobilă destinate atît pieței interne, cît și exportului. Printre cele mai interesante garnituri se numără sufrageria „Astor", compusă din vitrină, bufet, masă extensibilă și o măsuță fantezi care poate fi adaptată mai multor genuri de locuințe. Piesele sufrageriei sînt lucrate în furnir de mahon.

Alte produse de serie care se remarcă din punct de vedere al execuției tehnice sînt și cele destinate mobilării complexelor turistice și de odihnă de pe litoral. Atît paturile cu noptiere, cît și mesele și dulapurile ce vor sta la dispoziția turiștilor în hoteluri și case de odihnă încîntă prin coloritul furnirului de stejar, frasin și fag alpin. Și la Complexul de industrializare a lemnului din Tr. Severin au fost asimilate trei noi sortimente : canapele „Diham", măsuțe „Danubia" și cuiere „Nufărul". Ele ocupă un volum redus, au greutate mică și un colorit viu. Pentru finisarea acestor produse întreprinderea utilizează furnire de mahon și nuc, iar tapițeria este înlocuită cu materiale de poliuretan.

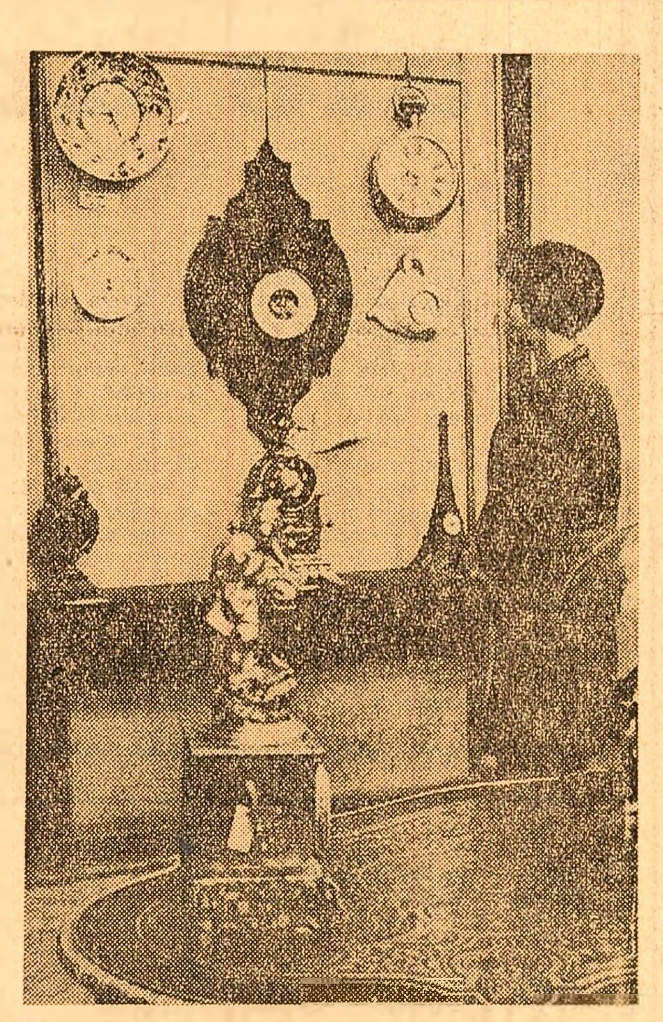

Un instantaneu din expoziția de ceasuri antice, deschisă într-una din sălile Palatului culturii din Ploiești

Foto : **M. Andreescu**

CONTINUAREA ARTICOLULUI DE LA RUBRICA OPINII DIN PAG. I

tatele noastre, nu vede decît ce-i rău ! Nu-i grav — pentru ce să exagerăm ! Noi am realizat totuși. Pierd alții mai mult !"... Filozofia indolentului este: „Nu-i nimic !" „Și ce dacă ?", „Ferească dumnezeu de mai rău !", „Se întîmplă și la case mai mari !", „N-o să trăim o sută de ani !", „Dacă n-am fi realizat nici atîta ? !". Indolentul raportează totul la absurditatea că totul ar fi putut ieși mai rău sau că totul ar fi putut să nu existe. „Era mai bine cînd nu era nici atît ?". „Era mai bine dacă nu făceam nici atît ?".

Indolentul mizează cu precizie pe o slăbiciune a sufletului omenesc : ne este greu uneori să privim drept în față greșelile, eșecurile, pierderile : ne ferim de mîhnire, de suferință, de remușcare, de judecata cu noi înșine, de sancțiune. Iar indolentul vine cu balsamul lui : „stați tovarăși, că avem și depășiri !" — și cu creionul în mînă corectează — **pe hîrtie** — greșelile, pagubele. Dintre toate meseriile, dintre toate muncile și treburile — indolentul își alege partea cea mai ușoară : treaba de intermediar, de suporter, de mijlocitor, de om care să-și dea părerea despre munca altora, de palavragiu pe socoteala muncii altora. Dar indolentul are interesele lui de apărat. Să nu se supere șefii, superiorii ; să nu fie tras la răspundere, să nu fie sancționat, să-i fie lui bine. Să nu piardă primele, avansările. Indolentul acoperă greșelile, pagubele, din orgoliu, din comoditate, din calcul, din lașitate. „Să nu se spună că sub conducerea mea se produc greșeli, pagube". Să nu i se spună : „Tu ce dracu' faci acolo", să nu fie azvîrlit. Indolența are substraturile ei meschine și ostile. Indolentul se străduiește să atenueze, să minimalizeze daunele, pierderile — **să le ascundă** — știind că reușește în acest fel să reducă din sancțiunea care i se cuvine. Uneori aduce la cunoștință pierderile în etape — defalcîndu-le — ca să pară mai mici ; alteori, așteaptă **un moment mai prielnic**... Amînă, ascunde, denaturează, dezinformează.

Pentru a exprima plastic această indolență — destul de complexă — m-aș folosi de o întîmplare auzită cîndva pe un drum de țară : într-un sat au murit din cauza neglijenței o sută de oi. Fiind obligat să raporteze isprava asta la raion, președintele comunei a comunicat că au murit nouăzeci de oi. Raionul s-a gîndit că sînt prea multe nouăzeci. Ce vor spune tovarășii de la regiune ? Și a comunicat la regiune că în satul cutare au murit cincizeci de oi. „Cum să moară cincizeci de oi ! — s-a supărat regiunea — dar noi ce păzim aici !" — și au raportat mai departe, la minister, că în satul cutare, raionul cutare, au murit zece oi. Iar ministerul, la rîndul său, și-a notat că în satul cu pricina două oi au fost mîncate de lupi, iar alte douăzeci de oi au fătat cîte doi miei... Dincolo de faptul ca atare, este vorba de o manifestare a unei anumite mentalități păgubitoare pe scara răspunderii sociale.

Necesitatea selecției valorilor în toate domeniile de activitate constituie o problemă de prim ordin a perfecționării vieții noastre sociale, pe care partidul a pus-o în centrul atenției generale. **Această selecție presupune o cunoaștere cît mai științifică, obiectivă a oamenilor.** Fiecare este predispus să selecteze oamenii și valorile la nivelul său. Aceasta este de multe ori o stavilă. **Dar a-i cunoaște și a-i selecta pe oameni pe criteriul capacității lor este o datorie, o necesitate — incomparabil mai imperioasă decît cunoașterea mașinilor, utilajelor complicate — pentru motivul că acestor oameni cunoscuți și selectați de noi le încredințăm soarta mașinilor, soarta altor oameni, soarta unor probleme și sarcini însemnate.** Aproximația, subiectivismul, incompetența în cunoașterea și selectarea oamenilor, în aprecierea riguroasă a valorii lor — generează și propagă în continuare aproximație, relativism, incompetență. **Cunoașterea oamenilor este problema problemelor și presupune ea însăși o supremă răspundere și o înaltă calificare.**

Dar cunoașterea oamenilor, selectarea lor pe principiul valorii lor și a îndrumării lor — **om potrivit la loc potrivit** este, pe lîngă o problemă de competență, o problemă de **evidență** a muncii, o problemă de înregistrare obiectivă a eficienței și a valorii eforturilor fiecărui om ; este o problemă de **respect față de om și față de societate.**

Să ne uităm puțin în jurul nostru — departe, în jurul nostru și aproape, în jurul nostru : scrie, oare, pe fața operelor noastre ceva care să pledeze pentru această toleranță ? ! Pe fața acestor imense lanuri de grîu, a acestor podgorii și grădini splendide, abia eliberate de rodul lor și pregătindu-se pentru alt belșug ; pe fața acestor orașe splendide, pe fața acestor uzine ; pe fața acestor fermecătoare ansambluri arhitecturale în fața mării, pe fața acestui port strălucind de lumini, strălucind în ceață ca un imens cîmp de crizanteme — scrie, oare, pe fața luminoasă a atîtor opere ale minții și ale mîinilor noastre cuvintele toleranță, domnie a toleranței, „democrație" a toleranței ?

Pe chipul țării noastre, pe această frumusețe și strălucire și trăinicie sînt gravate în primul rînd — **severitatea, efortul, scăpărarea minții și a conștiinței**, strădania, lupta competentă pentru **precizie, pentru claritate, pentru desăvîrșire.** Domnia, suveranitatea științei și a conștiinței, a preciziei ; severitate, pază și luptă cu parametri, cu gradele de toleranță, înfrîngerea, cucerirea acestor toleranțe în stîncă și în oțel sub microscop și pe schele, în marile construcții, pentru stringerea neîncetată a toleranțelor, pentru simplificare și precizie, pentru eliminarea balasturilor, pentru agerime și eficiență. Pe chipul de frumuseți al țării strălucește — ca o efigie a înțeleptei noastre politici — frumusețea legilor științifice, severe, a tot ce asigură înălțarea construcției, a tot ce dă suplețe, trăinicie, eficiență operei noastre.

LA PITEȘTI ÎN CONSTRUCȚIE

O fabrică de pîine

PITEȘTI (coresp. „Scînteii"). — La Pitești, în noua zonă industrială Găvana, se desfășoară din plin lucrările de construcție la o modernă fabrică de pîine. În componența noii unități intră : trei linii tehnologice dotate cu malaxoare, cuptoare tunel, un siloz cu 8 celule avînd fiecare o capacitate de 160 tone, un laborator etc. O parte a instalațiilor vor fi dirijate de la un pupitru de comandă ; încărcarea celulelor, cît și transportul spre liniile de fabricație, se fac pneumatic. La moara din oraș s-a început construcția unui mare siloz și a unei stații de încărcare a făinei în vrac, de unde transportul se va face cu o mașină special dotată. După prevederi, noua fabrică de pîine din Pitești care va putea produce 80 tone pîine în 24 ore, va intra în funcțiune în prima jumătate a anului viitor.

Cînd sapa strînge, iar lopata risipește...

Nu știm dacă apa ce poartă numele celei de-a șasea zile din săptămînă există realmente și de ce tocmai de ea pomenește cunoscuta zicală. Cert este însă că dacă s-ar aduna laolaltă toți banii irosiți din neglijența, din incompetența unor „gospodari", cursul acestei ape ar fi oprit de un „baraj" impunător...

Grija cetățenilor față de fondurile statului, materializare a roadelor unei îndelungate educații obștești, își pune pecetea pe multe dintre scrisorile sosite la redacție, condamnînd risipa și pe risipitori. Unele consemnează anomalia că **forurile de resort se preocupă în mod deosebit de cazurile în care păgubirea avutului obștesc este consecința unor fapte cu caracter penal, neglijîndu-le aproape cu totul pe cele ce au un caracter civil.** De ce oare, de vreme ce paguba e oricum pagubă ?

Avem în față o scrisoare trimisă de mai mulți muncitori din secția I mașini a Intreprinderii lemn și mobilă din Roman. O redăm aproape integral: „În vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă s-au alocat pentru instalații de ventilație în întreprinderea noastră sute de mii de lei. Din cîte știm, aceste lucrări trebuiau terminate pînă la sfîrșitul anului 1967. La unele secții s-au făcut primele probe, dar rezultatele sînt cît se poate de proaste. Banii s-au... ventilat, dar eficiența investiției este nulă".

Interesîndu-ne la foruri locale, am constatat că, într-adevăr, lucrurile stau așa cum ne sesizează scrisoarea. Ce s-a întîmplat, în fapt ? Instalația cu pricina aspiră, în loc să ventileze, deoarece a fost proiectată pe dos de către DSAPC Bacău, iar constructorul — Grupul 3 șantiere Roman — nu s-a dumirit decît după ce lucrările s-au terminat și banii s-au cheltuit. Acum, proiectantul și constructorul urmează să-și împartă vina și „cota" ce le revine în despăgubiri. Pînă una-alta însă, în aerul viciat în care se complac ei nu se pot complăcea beneficiarii.

Scrisoarea lui **Aurelian Dumitru** din Filiași înfățișează altă ipostază a risipei de fonduri obștești : **recepția formală, superficială a unui obiectiv și consecințele** implicite. Cu vreo doi ani în urmă, la Filiași s-a construit o fabrică de pîine. După terminarea ei, fabrica a stat cîteva luni „fără stăpîn" : nimeni nu a acceptat să ia în primire noua construcție, deoarece nu fusese instalată stația hidrofor. În sfîrșit, hidroforul a fost pus la locul lui. Surpriză, însă : după ce a funcționat cîtva timp, hidroforul s-a defectat. Alți bani cheltuiți. Acum 5 luni, hidroforul s-a stricat din nou și de atunci zace nefolosit. Așadar, s-au făcut reparații de mîntuială. Pe spezele cui însă ?

Lucrări de aceeași calitate s-au efectuat și la moara din Aricești, nu departe de Slatina. Mai mulți muncitori de acolo ne arată în scrisoarea lor că s-au dus pe apa... morii importante sume de bani, afectați de Ministerul Industriei Alimentare în 1966 pentru modernizare și mecanizare. „Deși nu s-a făcut mai nimic, spun printre altele autorii scrisorii, banii s-au cheltuit, dar moara stă să cadă, iar acoperișul ei, vorba ceea : „afară bură, în casă cură !" Constructorul a lucrat neglijent, fără control din partea întreprinderii de morărit „Oltul" Drăgășani. Tencuielile efectuate în octombrie 1967 au început să se desprindă. **Cerem să se verifice în amănunt proiectul acestei lucrări, cheltuielile făcute, deoarece, din cîte ni s-a spus, fondurile alocate s-au terminat înainte de a se fi executat toate lucrările prevăzute în proiect"**

Unele dintre scrisorile primite la redacție atrag atenția asupra consecințelor nefaste în cazuri de **nepăsare față de utilaje,** fie ele și din import, plătite în valută.

Scrisoarea lui **Petrea Pruteanu** din **Comănești,** județul Bacău, deapănă odiseea unui tractor autohton adus cu 6—8 luni în urmă la I.F. din localitate, dar nefolosit pînă în prezent în producție. Zăcînd inactiv lîngă gardul sectorului de exploatare C.F.F. (lîngă depoul de locomotive), încetul cu încetul i s-a luat cîte o piesă pentru alte tractoare, nu fără știrea fostei conduceri a întreprinderii. A costat multe mii de lei, iar acum pentru a fi reparat și din nou bun de folosit sînt necesare alte cheltuieli.

Era necesar sau nu acest tractor la I. F. Comănești ? Dacă era — de ce nu a fost întrebuințat ; dacă nu — de ce a fost adus ? Doar ca să... fie ?

Alte vești sosite prin poștă semnalează irosirea de bani obștești prin **rebuturi** sau **produse de slabă calitate,** unele chiar **nelivrabile, nevandabile.** „Aș vrea să subliniez, ne scrie procurorul **Constantin Petrescu** din Capitală, că, potrivit legislației în vigoare, ale cărei prevederi în această direcție sînt, evident, depășite, unui salariat din pricina căruia s-au produs rebuturi nu i se poate imputa decît contravaloarea salariului primit de el pentru realizarea produsului respectiv, ceea ce reprezintă o sumă relativ foarte mică. Dar nici măcar această prevedere a legii nu este respectată ; în general, celor vinovați de proasta calitate a produselor li se trec pur și simplu cu vederea pagubele aduse întreprinderii, cînd ar trebui să **plătească din propriul buzunar !"**

— Nu rare au fost cazurile, ne-a declarat în legătură cu aceasta tovarășul **Vasile Orleanu,** procuror șef la procuratura Sectorului V al Capitalei, cînd procurorii au constatat asemenea atitudini necorespunzătoare din partea unor persoane cu munci de răspundere — chemate, de fapt, să apere proprietatea socialistă.

Este reprobabilă această tendință precum și aceea a unor foruri tutelare de a justifica pagubele încadrate în competența codului civil prin invocarea unor „cauze de forță majoră" care ar fi, pasămite, inerente procesului de producție. Unii merg chiar atît de departe cu generozitatea încît încarcă... prețul de cost cu sumele respective !

★

Bani pe apa sîmbetei... Risipa de mijloace materiale care sînt bunuri obștești nu poate să nu întîlnească pretutindeni opoziția fermă a fiecăruia la locul său de muncă, a opiniei publice în ansamblu. Urmărind asiduu eficiența economică la scara întregii țări, organele cu sarcini de control, cît și cele care au misiunea de a veghea la respectarea legii, trebuie să stabilească cu precizie maximă daunele aduse de risipitori și să asigure recuperarea, valoric, de la aceștia a mijloacelor materiale irosite.

Emanoil MIHAILESCU

Cuvîntarea tovarăşului Paul Niculescu-Miz
la întîlnirea consultativă de la Budapesta

Stimaţi tovarăşi,

Doresc în primul rînd să transmit Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, partidul gazdă a întîlnirii noastre, tuturor partidelor comuniste şi muncitoreşti pe care le reprezentaţi un călduros şi frăţesc salut de solidaritate internaţionalistă din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a comuniştilor şi a întregului popor român.

Partidul Comunist Român a hotărît să participe la această întîlnire consultativă animat de dorinţa de a-şi da aportul, alături de alte partide, la găsirea celor mai bune căi pentru organizarea unei consfătuiri internaţionale care să contribuie la îmbunătăţirea climatului şi să servească apropierii şi înţelegerii între partidele frăţeşti, să ducă la întărirea coeziunii mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale sub steagul marxism-leninismului şi al internaţionalismului proletar.

O trăsătură esenţială a evoluţiei vieţii internaţionale este creşterea forţelor socialismului şi păcii. Ţările socialiste îşi sporesc continuu potenţialul material prin realizările obţinute în dezvoltarea lor economică, în construirea noii orînduiri. Cu cît mai importante sînt rezultatele lor în creşterea forţelor de producţie, în rezolvarea problemelor vieţii sociale, în dezvoltarea democraţiei, în domeniul ştiinţei şi culturii, în ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, în statornicirea unor relaţii internaţionale de tip nou, cu atît cresc încrederea popoarelor în superioritatea orînduirii socialiste şi prestigiul socialismului în lume. În numeroase ţări capitaliste partidele comuniste, militînd cu hotărîre pentru interesele vitale ale maselor muncitoare, şi-au lărgit în ultimii ani rîndurile, au acumulat o bogată experienţă şi exercită o influenţă crescîndă în viaţa politică a societăţii. Cresc într-o serie de ţări tendinţele spre acţiuni comune, unitare ale partidelor comuniste şi partidelor socialiste. Noile state independente se afirmă tot mai mult pe arena internaţională ca o forţă progresistă şi de pace: mişcările de eliberare a popoarelor asuprite dau grele lovituri imperialismului şi colonialismului într-un şir de regiuni ale globului.

Largi forţe sociale, mişcări de masă democratice desfăşoară în ţările capitaliste acţiuni de amploare împotriva dominaţiei monopolurilor, faţă de politica blocurilor militare, faţă de menţinerea bazelor şi trupelor străine pe teritoriile lor. Pe continentul european se dezvoltă curente realiste şi lucide spre destindere, spre normalizarea raporturilor interstatale; intensificarea legăturilor pe multiple planuri între ţările europene cu orînduiri sociale diferite, dezvoltarea contactelor şi a colaborării cu guvernele, partidele şi organizaţiile politice, cu personalităţile vieţii sociale şi de stat care se pronunţă pentru eliminarea discriminărilor în relaţiile internaţionale, pentru pace şi colaborare determină rezultate pozitive pe calea îmbunătăţirii climatului politic în Europa — premisa deosebit de importantă în perspectiva construirii securităţii pe continent.

Trebuie, totodată, tovarăşi, constatat că paralel cu această evoluţie, în viaţa internaţională se manifestă în ultima vreme o serie de fenomene care provoacă îngrijorarea legitimă a popoarelor. Are loc o intensificare a acţiunilor agresive ale cercurilor imperialiste, în primul rînd ale imperialismului american — care s-a dedat în ultimii ani la un şir de atentate tot mai făţişe împotriva cuceririlor revoluţionare dobîndite de popoare, la comploturi şi lovituri de stat, la intervenţii militare directe. Cea mai flagrantă expresie a acestei politici o constituie războiul de agresiune împotriva Vietnamului, escaladarea continuă a acestei intervenţii brutale şi sălbatice, tipic imperialiste.

Desigur, tovarăşi, nu ne propunem ca — în cadrul întîlnirii noastre consultative chemată să discute modalităţile de pregătire a unei consfătuiri a partidelor comuniste — să facem o analiză a situaţiei internaţionale. Ne-am referit la cele de mai sus întrucît **întreaga desfăşurare a vieţii internaţionale relevă că problema unităţii partidelor comuniste şi muncitoreşti, întărirea solidarităţii lor de luptă, pe baza principiilor marxism-leninismului şi internaţionalismului proletar, întărirea solidarităţii tuturor forţelor antiimperialiste constituie imperativul categoric al zilelor noastre, este în ultimă instanţă o cauză vitală a clasei muncitoare internaţionale şi a întregii omeniri progresiste.**

Avînd convingerea fermă că ceea ce uneşte partidele comuniste constituie factorul fundamental care trebuie să primeze asupra deosebirilor de vederi — şi pornind de la necesitatea de a se intensifica lupta comună împotriva imperialismului, Partidul Comunist Român consideră că nu există îndatorire internaţională mai importantă decît aceea de a se acţiona cu hotărîre şi perseverenţă pentru refacerea unităţii de voinţă, de luptă şi acţiune a partidelor comuniste şi muncitoreşti. În această lumină, partidul nostru apreciază că **toate eforturile se cer orientate într-o unică direcţie — pozitivă, constructivă, către îmbunătăţirea relaţiilor între toate partidele comuniste şi muncitoreşti, fără excepţie, a dezvoltării colaborării frăţeşti dintre ele, în interesul cauzei unităţii.** Tocmai pornind de la interesele majore ale clasei muncitoare internaţionale, ale tuturor popoarelor, partidul nostru consideră că una din cele mai de seamă îndatoriri cu caracter general ce se impune în prezent este **aceea de a nu se întreprinde absolut nimic ce ar putea adăuga noi elemente de încordare, absolut nimic ce ar duce la înrăutăţirea relaţiilor dintre partidele comuniste şi muncitoreşti, ar slăbi capacitatea de luptă comună împotriva imperialismului.** Credem că trebuie făcut tot ce este posibil pentru a se elimina elementele de tensiune şi încordare, pentru îmbunătăţirea climatului dintre partide, în interesul restabilirii şi întăririi coeziunii lor de luptă.

În acest spirit şi corespunzător cauzei unităţii, Partidul Comunist Român a militat şi militează pentru dezvoltarea alianţei şi colaborării frăţeşti dintre România şi toate ţările socialiste pe baza principiilor internaţionalismului socialist, egalităţii, independenţei şi neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc. În acelaşi timp, Partidul Comunist Român îşi dezvoltă continuu relaţiile de solidaritate internaţionalistă cu toate partidele comuniste şi muncitoreşti.

Partidul nostru apreciază importanţa pe care o are pentru întărirea legăturilor de prietenie între partidele comuniste dezvoltarea relaţiilor bilaterale — cale care favorizează informarea directă, de la conducere la conducere, cunoaşterea mai bună a poziţiilor şi clarificarea reciprocă, găsirea căilor de evidenţiere a concluziilor comune.

Totodată, Partidul Comunist Român se pronunţă cu toată claritatea pentru contacte multilaterale, se pronunţă pentru întîlniri largi între partidele comuniste şi muncitoreşti, este în principiu în favoarea consfătuirilor internaţionale.

Desigur, utilitatea fiecărei întîlniri multilaterale, a fiecărei consfătuiri internaţionale trebuie apreciată în funcţie de situaţia concretă, de caracterul, scopul şi rezultatele ei. În condiţiile actuale, cînd între partidele comuniste persistă divergenţe adînci şi s-au acumulat numeroase elemente de suspiciune — generate îndeosebi de încălcări ale normelor de relaţii — Partidul Comunist Român apreciază că **o asemenea consfătuire pentru a fi utilă cauzei noastre comune trebuie să servească apropierii şi înţelegerii, să aducă o contribuţie reală la eliminarea sau măcar atenuarea unora din sursele de tensiune, la îmbunătăţirea relaţiilor dintre partidele comuniste şi muncitoreşti, la cauza unităţii lor.** Dimpotrivă, o consfătuire internaţională n-ar putea în condiţiile actuale decît să prejudicieze interesele majore ale unităţii, dacă ea ar duce la înăsprirea relaţiilor dintre partidele comuniste, la înrăutăţirea situaţiei din mişcarea comunistă, ar adăuga la actualele divergenţe noi motive de suspiciune şi neînţelegere.

Pornind de la aceste premise şi din dorinţa sinceră ca întreg cursul ulterior al pregătirilor unei consfătuiri internaţionale să fie astfel orientat încît să netezească căile spre o consfătuire care să servească cerinţele normalizării relaţiilor dintre partidele comuniste, am dori să ne referim la unele aspecte ale însăşi pregătirii întîlnirii consultative de aci.

După părerea noastră, orice acţiune la care partidele comuniste sînt chemate să participe trebuie în mod expres organizată pe baza consultării lor prealabile, pe baza acordului lor. În acest sens, credem că ar fi fost normal şi util ca înainte de convocarea acestei întîlniri consultative să se fi procedat la o informare şi consultare prealabilă a tuturor partidelor, corespunzător normelor de relaţii dintre partidele frăţeşti. Or, trebuie să ne exprimăm regretul că partidul nostru nu a fost consultat în prealabil despre intenţia de a se convoca această întîlnire consultativă. Despre faptul că s-a hotărît convocarea acestei întîlniri am aflat mai întîi din ştirile transmise în jurul datei de 8 noiembrie de corespondenţii din Moscova ai unor ziare şi agenţii de presă burgheze, deşi chiar în acea perioadă delegaţia noastră, ca şi delegaţiile altor partide, se afla prezentă la festivităţile semicentenarului Revoluţiei din Octombrie. După cîte ştim, şi alte partide frăţeşti s-au aflat într-o situaţie similară. Vorbind deschis, ca între tovarăşi, o asemenea procedură, de a pune partidele în faţa faptului împlinit nu ni se pare firească, nu este de natură să slujească apropierii şi înţelegerii, ci poate numai să adauge noi elemente de rezervă faţă de consfătuire, nu apare ca o anticipare de bun augur pentru consfătuirea internaţională.

Convocarea întîlnirii de către cele 18 partide participante la reuniunea din martie 1965 — ea însăşi obiect de divergenţă la timpul respectiv între partidele comuniste — a dus la restrîngerea consultărilor între partide, excluzînd de fapt un mare număr de partide comuniste şi muncitoreşti de la aceste consultări şi de la însăşi pregătirea acestei întîlniri consultative.

Noi credem, totodată, că ar fi răspuns intereselor bunei pregătiri a consfătuirii, dacă la întîlnirea de la Budapesta ar fi fost invitate toate partidele comuniste şi muncitoreşti fără nici o excepţie — fără a se recurge la „criteriul“ prezenţei la consfătuirea de la Moscova din 1960. De la acea consfătuire au trecut 8 ani, viaţa a evoluat de atunci — şi nu vedem nici un temei principial pentru a se privi o nouă consfătuire internaţională ca o continuare a acesteia.

În acest sens, dorim să declarăm că o nouă consfătuire internaţională nu ar trebui să ia în discuţie, să-şi propună analizarea sau reconfirmarea în vreo formă oarecare a consfătuirii din 1960 şi a documentelor sale. Fiecare consfătuire internaţională este o manifestare distinctă, de sine stătătoare, iar a concepe consfătuirile internaţionale în suita unei succesiuni şi într-o componenţă anume constituită ar însemna a le atribui caracterul de sesiuni ale unui for organizat, a introduce în relaţiile dintre partidele comuniste elementele unei structuri organizatorice.

În legătură cu aceasta, Partidul Comunist Român consideră că neinvitarea Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia şi a altor partide comuniste şi muncitoreşti la întîlnirea consultativă de la Budapesta constituie un act discriminatoriu.

De asemenea, în situaţia Indiei şi Izraelului — unde, ca rezultat al unor împrejurări şi factori pe care, desigur, nu avem căderea să-i analizăm, partidul comunist s-a scindat şi activează două partide comuniste — a fost invitat numai cîte un singur partid. Or, în aceste cazuri, singurii îndreptăţiţi să decidă care partid trebuie considerat ca exponent autentic sînt numai comuniştii, clasa muncitoare şi poporul respectiv. Orice decizie din exterior apare, inevitabil, ca o formă de sprijinire a unei grupări de partid sau a unui partid împotriva celuilalt. De aceea invitarea numai a unui partid nu este de natură să sprijine în aceste cazuri un curs spre restabilirea unităţii în aceste ţări — unitate în care, aşa cum demonstrează experienţa, rezidă izvorul forţei fiecărui partid comunist. După părerea noastră, un drum rodnic către o consfătuire internaţională constructivă, către o consfătuire corespunzătoare intereselor unităţii, poate trece numai prin întărirea coeziunii interne a tuturor partidelor frăţeşti.

Noi dorim să subliniem, stimaţi tovarăşi, că ne-am oprit asupra unor asemenea aspecte considerînd că ar fi bine şi necesar să se prevină repetarea lor ulterioară şi fiind călăuziţi de dorinţa ca de acum înainte întreaga activitate pregătitoare să se desfăşoare într-un spirit şi în forme care să nu genereze noi elemente de nemulţumire în relaţiile dintre partide, să nu întărească rezervele unor partide faţă de ideea consfătuirii.

Desigur este pozitiv faptul că la această întîlnire consultativă participă un număr mare de partide comuniste şi muncitoreşti. Dar, pentru partidul nostru, este un obiect de profundă preocupare faptul că numeroase partide comuniste şi muncitoreşti nu sînt prezente la întîlnirea de faţă. Astfel, nu participă Partidul Comunist din China şi Partidul Muncii din Albania. Nu este prezent Partidul celor ce muncesc din Vietnam, ceea ce face ca la o întîlnire pregătitoare, pentru o consfătuire consacrată problemelor luptei împotriva imperialismului să lipsească reprezentantul poporului angajat direct şi în lupta cea mai ascuţită, într-un război crîncen împotriva agresiunii imperialiste. Nu participă la întîlnirea consultativă Partidul Comunist din Cuba, ţară socialistă aflată în imediata apropiere a S.U.A., care are de făcut faţă presiunii şi actelor ostile continue ale imperialismului american. Nu este prezent Partidul Muncii din Coreea, ţară socialistă faţă de care S.U.A. îşi continuă acţiunile provocatoare.

Desigur, motivele neparticipării la întîlnirea de la Budapesta sînt diferite de la partid la partid, dar absenţa celor sus-amintite este o realitate. Şi dacă aceste partide nu vor fi prezente nici la consfătuirea internaţională consacrată problemelor luptei împotriva imperialismului, ar însemna că va lipsi aproape jumătate din numărul ţărilor socialiste — principalul reazim al luptei antiimperialiste a popoarelor. Fără îndoială că o asemenea consfătuire nu ar putea în nici un caz să fie o demonstraţie a unităţii ţărilor socialiste.

De asemenea, nu sînt prezente la întîlnirea de aci o serie de partide comuniste din ţări capitaliste şi din ţări în curs de dezvoltare — cum sînt partidele comuniste din Japonia, Indonezia, Birmania, Laos, Thailanda, Malaya, Suedia, Olanda. Ne atrage în mod serios atenţia faptul că de la actuala întîlnire consultativă lipseşte o mare parte a partidelor comuniste şi muncitoreşti de pe continentul Asiei. De asemenea, e slab reprezentat continentul Africii, unde numărul partidelor comuniste este, după cum se ştie, redus. Or, pe aceste continente trăieşte mai bine de o jumătate din populaţia omenirii şi aci se află numeroase focare ale luptei ascuţite împotriva imperialismului.

În această situaţie de fapt, care reflectă stările de lucruri existente în prezent în mişcarea comunistă, problema **fundamentală, esenţială** este, după părerea noastră, de a ne concentra împreună eforturile şi a se orienta întreaga activitate de pregătire către crearea condiţiilor necesare pentru organizarea unei consfătuiri care să aducă o contribuţie reală la normalizarea relaţiilor dintre partidele comuniste, să servească în mod real intereselor unităţii lor de luptă.

În acest sens, credem că întîlnirea noastră de aci ar trebui să marcheze **începutul unor pregătiri care să se bazeze pe principiul consultărilor largi, în spiritul deplinei egalităţi, stimei şi încrederii reciproce, să deschidă calea spre apropierea punctelor de vedere şi realizarea de acorduri comune în problemele de fond ale organizării şi desfăşurării consfătuirii internaţionale.**

Astfel, noi considerăm că la întîlnirea consultativă de aci trebuie să avem un schimb de păreri, constructiv, să examinăm împreună şi să ne sfătuim ce ar trebui întreprins pentru pregătirea unei consfătuiri care să contribuie la îmbunătăţirea climatului dintre partidele comuniste, pentru a se crea condiţii de participare a tuturor partidelor comuniste şi muncitoreşti la consfătuire. Partidul Comunist Român se pronunţă **pentru** organizarea consfătuirii, **pentru** buna ei pregătire, crede că ar fi bine să ajungem aci la consensuri unanime, adică să cădem de acord asupra unor asemenea probleme esenţiale cum ar fi caracterul şi ţelurile consfătuirii internaţionale, ordinea ei de zi, natura documentului final, procedura adoptării sale etc. Realizarea unor acorduri de principiu asupra unor asemenea probleme, în cadrul consultărilor noastre de aci, ar fi, fără îndoială, deosebit de utilă în pregătirea consfătuirii.

În această suită de idei am dorit, la precizarea ordinei de zi, să se sublinieze necesitatea de a se păstra caracterul consultativ al întîlnirii de aci — aşa cum a fost ea convocată. Aceasta este, după părerea noastră, o importantă problemă de principiu.

După ce, prin schimburile de păreri de aci, ne vom cunoaşte reciproc punctele de vedere şi vom consemna concluziile comune la care vom ajunge prin eforturile tuturor, va trebui, desigur, să dăm posibilitate partidelor noastre, organelor lor conducătoare, comitetelor centrale, să analizeze părerile exprimate, să le judece în mod aprofundat şi să se pronunţe asupra lor, luînd în deplină cunoştinţă de cauză hotărîri în toate problemele privind partidul respectiv şi consfătuirea internaţională. Astfel, vom putea ca, după cîteva luni, să ne întîlnim la o nouă întîlnire consultativă în care să determinăm cursul pregătirilor mai departe pentru convocarea consfătuirii internaţionale. Credem că o asemenea procedură va sluji unei bune pregătiri a consfătuirii, corespunzînd totodată spiritului democratic în care acţionează partidele comuniste, normelor de relaţii dintre partidele frăţeşti — singurele în drept şi în măsură să adopte hotărîri în orice problemă care le priveşte nemijlocit.

Adoptarea de hotărîri la întîlnirea de la Budapesta, convocată ca întîlnire consultativă, ar lipsi înseşi partidele reprezentate aci de posibilitatea de a analiza materialul întîlnirii, punctele in care s-a ajuns la acorduri ca şi cele în care mai persistă eventuale neconcordanţe — şi de a lua astfel deciziile necesare privind desfăşurarea mai departe a pregătirilor.

În plus, nu putem omite că de la întîlnirea consultativă de aci lipsesc numeroase partide. Adoptarea de hotărîri în cadrul întîlnirii consultative ar îngusta acestora posibilităţile de participare ulterioară la pregătirea consfătuirii şi la însăşi consfătuirea internaţională, le-ar pune în faţa faptului împlinit, întrucît, practic, nu le-ar mai rămîne decît alternativa de a se ralia sau nu unor decizii stabilite de această întîlnire, de a ratifica sau nu hotărîri ale întîlnirii. Aceasta nu va contribui la înlăturarea ci, dimpotrivă, va duce la creşterea rezervelor manifestate de un număr de partide faţă de consfătuirea internaţională pe care o dorim cu toţii.

În această lumină, considerăm că **de modul în care se desfăşoară această întîlnire consultativă depinde într-o măsură hotărîtoare întreg mersul ulterior al pregătirilor pentru consfătuire.** Pornind de la premisa că este necesar ca o viitoare consfătuire să constituie o manifestare de unitate şi în dorinţa de a-şi aduce întreaga contribuţie la pregătirea acesteia, delegaţia Partidului Comunist Român este gata ca în cadrul prezentei întîlniri să-şi dea aportul pentru realizarea unor acorduri de principiu cu privire la caracteristicile consfătuirii internaţionale, la ceea ce trebuie întreprins în continuare pentru a se netezi calea participării la consfătuire a tuturor partidelor, fără excepţie, încît să asigurăm partidelor, prezente sau nu aici, posibilitatea de a examina părerile exprimate şi a hotărî asupra lor. Astfel, actuala întîlnire consultativă va fi un factor pozitiv şi va marca un important pas înainte în buna pregătire a unei consfătuiri internaţionale.

În această concepţie priveşte Partidul Comunist Român coordonatele întîlnirii consultative de la Budapesta.

Tovarăşi,

După părerea partidului nostru, una din principalele probleme pe care ar trebui să o clarifice întîlnirea consultativă ar fi caracterul unei viitoare consfătuiri internaţionale, încît să se elucideze pe deplin **ce fel de consfătuire se intenţionează a se organiza, care ar fi natura şi ţelurile sale.**

Partidul Comunist Român concepe consfătuirea internaţională ca o reuniune pentru realizarea unui schimb de păreri între partidele frăţeşti asupra sarcinilor de luptă comună împotriva imperialismului, în vederea dezvoltării solidarităţii lor internaţionale şi întăririi unităţii lor de acţiune.

O nouă consfătuire internaţională nu ar trebui în nici un caz să reediteze tipul consfătuirii din 1960 care şi-a propus să stabilească soluţii universale şi să adopte documente programatice cu caracter de directivă, pentru toate partidele comuniste şi muncitoreşti. Aşa cum îşi găseşte astăzi o tot mai largă recunoaştere în mişcarea comunistă, stabilirea de sine stătătoare, de către fiecare partid, a politicii sale interne şi internaţionale, a tacticii şi strategiei, a căilor, formelor şi metodelor de activitate, pe baza aplicării creatoare a marxism-leninismului la diversitatea imensă de condiţii în care activează este un drept inalienabil al fiecărui partid, o obligaţie şi o îndatorire imprescriptibilă faţă de clasa muncitoare, faţă de poporul său, ca şi o înaltă îndatorire internaţionalistă.

Dacă, în cadrul acestei întîlniri, am ajunge la concluzia clară că o viitoare consfătuire internaţională nu se organizează pentru stabilirea de directive şi linii normative, aceasta ar contribui la o înţelegere mai bună a scopului consfătuirii, la diminuarea rezervelor împărtăşite de unele partide, la netezirea căilor pentru adeziunea tuturor partidelor frăţeşti.

În ce priveşte ordinea de zi a consfătuirii internaţionale partidul nostru consideră că o consfătuire care să servească unităţii ar trebui să-şi propună la ordinea de zi — prin care se defineşte scopul precis al consfătuirii **— dezbaterea acelor probleme în care se poate ajunge la concluzii comune.**

Partidul nostru a reţinut cu interes ideea formulată de unele partide frăţeşti ca o viitoare consfătuire internaţională să **discute problemele concrete ale luptei actuale împotriva imperialismului.** Aceasta ni se pare o propunere judicioasă, întemeiată. În primul rînd, pentru că ea răspunde unei cerinţe de actualitate majoră, ţinînd seama de intensificarea acţiunilor agresive ale imperialismului şi de necesitatea stringentă a unei riposte ferme şi unite, a unei atitudini consecvent combative din partea tuturor partidelor comuniste şi muncitoreşti şi a întregului front antiimperialist. Totodată, aceasta ar avea avantajul că ar delimita cu claritate ordinea de zi a consfătuirii internaţionale şi ar favoriza găsirea unui teren de acţiune comună, practică.

În condiţiile actuale, cînd s-au acumulat atîtea divergenţe de ordin politic şi teoretic, de strategie şi tactică, nu considerăm oportun să se imprime consfătuirii internaţionale un caracter de dezbate ideologică.

Desigur, partidul nostru nu e clude ca în relaţiile între partide frăţeşti să se dezbată probleme ideologice divergente. Dar ceea c discutăm aici este o chestiune co cretă şi anume dacă la viitoar consfătuire a partidelor comunis şi muncitoreşti să se pună în disc ţie divergenţele mari existente mişcarea comunistă. După părer noastră, dacă vom merge pe o as menea linie în pregătirea consf tuirii, aceasta nu numai că nu conduce la clarificarea diverge ţelor, ci, dimpotrivă, ar duce înteţirea disputelor şi la înăsprir relaţiilor dintre partide, ar împi dica găsirea unui teren de acţiu comună.

De aceea, Partidul Comun Român susţine ideea ca o viitoa consfătuire internaţională să ai ordinea de zi delimitată la pr blema sarcinilor concrete ale lup antiimperialiste, unde, de asem nea, pot fi aprecieri diferite, punc de vedere deosebite, dar unde, du părerea noastră, este nu numai n cesar ci şi **posibil** să ajungem concluzii comune.

Desigur, într-o dezbatere privi problemele luptei împotriva imp rialismului, un loc central, fu damental, ar reveni sprijini luptei eroice a poporului vietn mez împotriva agresiunii S.U. Partidul nostru se declară încă dată de acord cu părerea ca actuala întîlnire consultativă să adopte un apel de solidaritate poporul vietnamez. În legătură aceasta este cunoscută poziţia Pa tidului Comunist Român care şi manifestat consecvent solidaritat activă cu lupta poporului vietn mez, i-a acordat şi îi acordă într gul său sprijin, militează cu h tărîre pentru încetarea imediată necondiţionată a bombardament lor americane împotriva Repub cii Democrate Vietnam, pentru r pectarea dreptului poporului v namez de a-şi hotărî singur soa fără nici un amestec din afară

Ţinînd seama de situaţia tuală, de faptul că la întîln noastră nu sînt reprezentate meroase partide frăţeşti, cons răm cu atît mai necesar ca în treaga activitate de pregătire se depună eforturi persever făcîndu-se tot ce este posibil, tr-un spirit de înţelegere şi a piere tovărăşească, pe baze s principiale, pentru a crea con de participare la consfătuire turor partidelor frăţeşti.

O cerinţă importantă în sens ar fi **să stabilim aci că la sfătuirea internaţională vor fi tate toate partidele comunis muncitoreşti, fără nici o exc sau discriminare.** Cît priveşte tuaţia din India şi Izrael, cr că soluţia corectă, echitabil principială ar fi invitarea am partide comuniste existente în care din aceste ţări.

În legătură cu problema pa pării s-a subliniat de către partide necesitatea găsirii forme care să facă posibilă **ciparea la o consfătuire inter nală consacrată problemelor antiimperialiste şi a altor for litico-sociale care duc o luptă vă împotriva imperialismului**

Noi considerăm justă şi în iată această propunere. D este cunoscut rolul de avan al partidelor comuniste în împotriva imperialismului. însă ţări, zone geografice, u fie că nu există partide com fie din alte motive — un r semnat în lupta împotriva rialismului este îndeplinit forţe politico-sociale, mişcări nale, antiimperialiste.

În interesul unei dezbate pline a problemelor luptei triva imperialismului şi co zător cerinţelor majore ale lidării unităţii de acţiune ror forţelor antiimperialiste, derăm util să participe la tuirea internaţională proiec semenea mişcări cum sînt rile de eliberare, mişcările lare de eliberare naţiona forţe antiimperialiste, o se partide socialiste care se pe poziţii net antiimperiali sînt interesate în realizarea ţii de acţiune a tuturor f militează contra imperia

Credem, de aceea, că est sar ca în cadrul întîlnirii c tive de aci să facem un sc păreri asupra acestei chest supra formelor sau modalit care ar fi posibilă part unor astfel de forţe la cc rea internaţională.

După părerea noastră, c **rea internaţională ar pute tui un moment import rea şi consolidarea front mondial anti excluzînd, ci, dimp la dezbatere, alături de şi alte forţe politico-socia află în primele linii ale antiimperialiste.**

Partidul Comunist Romă deră că este important ca î

tarea tovarășului ul Niculescu-Mizil tîlnirea consultativă de la Budapesta

(Urmare din pag. a III-a)

Experiența istorică a demonstrat cu prisosință că criticarea sau condamnarea unor partide frățești nu numai că nu rezolvă problemele în dispută, ci, dimpotrivă, agravează deosebirile de păreri, sporește elementele de încordare și discordie, slăbește unitatea între partidele frățești, aducînd serioase prejudicii luptei comune împotriva imperia- ismului, cauzei socialismului.

Au mai fost întîlniri sau con- tuiri internaționale la care au condamnate sau blamate par- cu rezultatele nefaste cunos- de pe urma cărora mișcarea istă mai suferă și astăzi. asemenea cunoscute dau- care le-a adus practica ii partidelor frățești în na- e sau internaționaliste, în alte categorii.

n să declarăm aci cu toată că dacă această întîl- nsultativă se va transforma tribună de discutare și ju- e a altor partide, aceasta nu constitui un factor constructiv procesul pregătirii, nu va con- bui la crearea condițiilor necesare unei consfătuiri care să servească unității. Dimpotrivă, aceasta ar duce la îngustarea posibilităților pentru participarea la o asemenea consfătuire, va întări și mai mult rezervele manifestate de unele partide, va fi o nouă sursă de înrăutățire a relațiilor dintre partidele comuniste.

În ce ne privește, **Partidul Comunist Român se pronunță în modul cel mai clar, pentru a nu se pune în discuție sub nici o formă, nici la actuala întîlnire consultativă, nici la o viitoare întîlnire consultativă, nici la consfătuirea internațională, activitatea sau linia politică, internă sau internațională a altor partide comuniste și muncitorești.**

În același sens credem că ar fi util să se sublinieze de către întîl- irea consultativă de aci că **hotărî- ea de a participa sau nu la consfătuirea internațională nu trebuie privită sau transformată în nici un az în motiv de discordie și** rebuie să afecteze relațiile de colaborare tovărășească dintre partidele comuniste. În problema par- pării la o consfătuire, ca și în e problemă privind activitatea internă și internațională, singu- l în drept și în măsură să de- idă este numai partidul respectiv.

Constatăm ca o tendință pozitivă faptul că în ultimul timp acest principiu este recunoscut pe scară tot mai largă. Afirmînd acest principiu la întîlnirea consultativă de față, am face fără îndoială un lucru util pentru buna pregătire a unei consfătuiri internaționale.

O condiție fundamentală a succesului unei viitoare consfătuiri internaționale este ca aceasta să se desfășoare pe baze democratice, cu respectarea strictă a normelor de relații dintre partidele comuniste și muncitorești.

perienta istorică a demonstrat firmarea fiecărui partid comu- a forță politică de avangardă ei muncitoare, a poporului a și soluționarea eficientă a emelor luptei pentru socia- împotriva imperialismului, incompatibile cu existența ori- rui centru conducător internațional. De aceea, **toate problemele legate de pregătirea consfătuirii trebuie astfel concepute și realizate încît să nu rezulte sub nici o formă că relațiile dintre partidele comuniste și muncitorești ar fi bazate pe ideea unui centru conducător.** Între partidele comuniste și muncitorești nu pot exista partide „superioare" și partide „inferioare", toate partidele sînt egale, nici un partid nu poate și nu trebuie să dețină un loc aparte, o poziție privilegiată, nu poate și nu trebuie să intervină în treburile interne ale altui partid. În cadrul istoric actual, pornindu-se de la procesele ireversibile de dezvoltare a partidelor, a dobîndit o largă înțelegere și recunoaștere concepția că **unitatea și solidaritatea internaționalistă — de care are atîta nevoie mișcarea comunistă — se pot clădi numai pe temelia principiilor independenței și suveranității partidelor, egalității și neamestecului în treburile interne ale altor partide, respectării dreptului fiecărui partid de a hotărî singur asupra politicii și activității sale.**

După părerea partidului nostru, va trebui ca, în toată perioada pregătitoare a consfătuirii, consultările între partide să se desfășoare in mod democratic, manifestîndu-se receptivitate față de părerile exprimate de fiecare partid, evitîndu-se orice acțiune sau manifestare de natură să altereze climatul tovărășesc, principial și de sinceritate, absolut necesar bunei pregătiri a unei consfătuiri internaționale constructive.

Din toate acestea rezultă că, **după părerea partidului nostru, mai trebuie încă depusă o temeinică și stăruitoare activitate de pregătire pentru organizarea unei consfătuiri internaționale care să răspundă intereselor unității,** pentru a se crea condiții de participare partidelor comuniste și muncitorești, prezente sau absente de la întîlnirea consultativă de față ca și pentru eventuala participare a altor forțe politico-sociale antiimperialiste.

Însăși realitatea faptului că la această întîlnire consultativă nu participă un mare număr de partide, chiar dacă neparticiparea lor este determinată de motive variate, reflectă rezervele serioase manifestate în prezent de către o serie de partide comuniste față de ideea consfătuirii, arată că acum, în prezent, nu sînt întrunite condiții pentru o consfătuire mondială a partidelor comuniste și muncitorești. O consfătuire ținută în asemenea condiții nu ar face decît să ilustreze în mod și mai flagrant, pe scara mondială, lipsa de unitate dintre partidele comuniste, ar apare, în mod inevitabil și independent de intenții, ca o consacrare a fenomenelor de diviziune și scindare.

Ținînd seama de toate cele de mai sus, Partidul Comunist Român apreciază că **ar fi prematur ca la actuala întîlnire consultativă să se fixeze data consfătuirii sau să se creeze de pe acum comisii sau comitete pregătitoare.** Stabilirea chiar acum a unei date ar însemna trecerea pe plan secundar nu numai a condițiilor în care s-ar ține consfătuirea, dar și a rezultatelor cu care ea s-ar solda, ar muta accentul de la pregătirea corespunzătoare a consfătuirii, la aspectul convocării ei cu orice preț, la un termen fixat, indiferent dacă pregătirile au fost duse sau nu pînă la capăt. **Or, esențialul constă nu în precipitarea lucrărilor, ci în pregătirea temeinică a consfătuirii, cu răbdare, atît timp cît va fi necesar, căci ceea ce, firește, interesează în primul rînd nu este termenul calendaristic, ci consecințele pe care le-ar avea o consfătuire, felul cum s-ar răsfrînge ea în viață și asupra relațiilor dintre partidele comuniste și muncitorești, în viața și desfășurarea evenimentelor internaționale.**

Avînd în vedere că acum nu există condițiile necesare, și deci nu am fi în măsură să ne pronunțăm asupra datei — **sîntem de părere să reluăm această chestiune la următoarea întîlnire consultativă.** Peste cîteva luni, în funcție de stadiul pregătirilor, dacă vom constata că ele se desfășoară cu succes și tind să ducă la întrunirea premiselor necesare, atunci vom putea, desigur, aborda concret problema stabilirii datei consfătuirii.

În acest sens considerăm că ar fi prematur să se stabilească aci locul unde ar urma să aibă loc o viitoare consfătuire internațională.

În legătură cu aceasta, părerea partidului nostru este ca stabilirea locului viitoarelor întîlniri consultative și al consfătuirii internaționale să se facă pe baza asigurării unei rotații a partidelor gazdă ale acestor manifestări. Aceasta ar corespunde principiilor de egalitate între partide și ar exclude în același timp posibilitatea unor interpretări nedorite — în sensul existenței unui centru conducător. Stabilirea locului ar putea forma obiectul discuțiilor la viitoarea întîlnire consultativă, corespunzător intereselor pregătirii acesteia în cît mai bune condițiuni.

Tovarăși,

Am înfățișat punctul de vedere al Partidului Comunist Român animați de dorința ca această întîlnire consultativă să se soldeze cu rezultate pozitive, să marcheze o contribuție reală la restabilirea climatului principial și la normalizarea relațiilor între partidele comuniste și muncitorești, la crearea condițiunilor pentru participarea tuturor partidelor frățești la o consfătuire internațională, care să răspundă intereselor unității. Încă o dată dorim să subliniem că la pregătirea unei asemenea consfătuiri internaționale, Partidul Comunist Român va participa în modul cel mai activ.

Desfășurarea pregătirilor consfătuirii internaționale pe baza strictei respectări a normelor de relații dintre partidele frățești va reprezenta un aport în direcția creării condițiilor de restabilire a unității partidelor comuniste și muncitorești — unitate de care depind în mod decisiv coeziunea, forța și succesul în lupta întregului front antiimperialist.

Pornind de la înalta responsabilitate internaționalistă ce îi revine pentru cauza noastră comună, Partidul Comunist Român își exprimă hotărîrea de a nu-și precupeți eforturile în vederea refacerii și întăririi unității între toate partidele comuniste și muncitorești, de a face tot ce-i stă în putință pentru a contribui la coeziunea mișcării comuniste, a tuturor forțelor care luptă pentru socialism, pace și progres social.

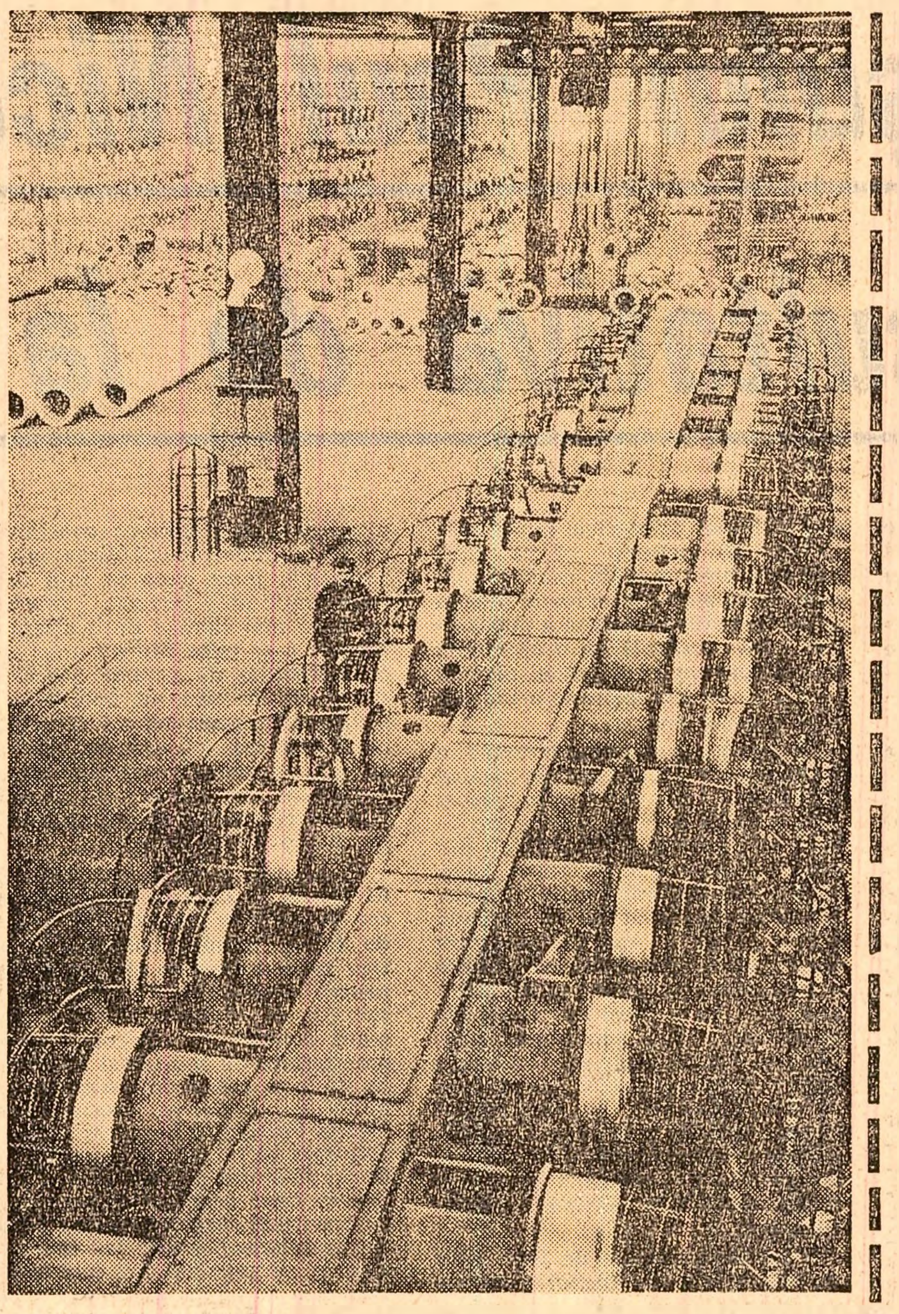

Linia de zincat a sîrmei laminate de la Uzina de sîrmă din Buzău

Foto: Agerpres

cinema

● O lume nebună, nebună, nebună: PATRIA — 9,30; 13; 16,30; 20, BUCUREȘTI — 9; 12,30; 16,30; 20.

● Blestemul rubinului negru: REPUBLICA (completare Năică pleacă la București) — 9; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21,15, FESTIVAL (completare Lauri celor mai buni) — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.

● Am întîlnit țigani fericiți: SALA PALATULUI (seria de bilete 2 270 — orele 17,30 și seria 2 274 — orele 20,30), LUCEAFĂRUL (completare Miracole) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, CENTRAL — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.

● Există încă sclave: CAPITOL (completare Din pămînt și foc) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45.

● Cei șapte samurai: VICTORIA — 9,30; 13; 16,30; 20.

● Comisarul Maigret se înfurie: CINEMATECA — 10; 13; 16,30.

● Dimineți de iarnă: LUMINA (completare Fiora australiană) — 9,30—16,30 în continuare; 18,45; 20,45.

● Un bărbat și o femeie: UNION — 15,30; 20,30, AURORA (completare Invitație) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30, VOLGA (completare Orizont științific nr. 11/1967) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21.

● Valetul de pică: FEROVIAR — 8,30; 10,45; 13; 15,30; 17,45; 20, EXCELSIOR — 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21 (la ambele completarea Miracole), GLORIA (completare Pîinea noastră) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● Încercuirea: DACIA (completare București, oraș al muzicii) — 8,30—14,30 în continuare; 16,30; 18,45; 21, MIORIȚA (completare Republica la 20 de ani) — 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● O fată fericită: BUZEȘTI — 15,30; 18; 20,30, COSMOS (completare Împlinire) — 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.

● Martin soldat: PACEA (completare Echipa) — 15,30; 18; 20,30.

● Împușcături pe portativ: GRIVIȚA (completare Orizont științific nr. 12/1967) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MELODIA (completare Io, Mircea Voievod) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, MODERN (completare Pași spre Brâncuși) — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.

● Capcana: TOMIS (completare Dați-mi un calmant) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30, FLAMURA (completare Orizont științific nr. 12/1967) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● Reîntoarcerea lui Surcouf: FLACĂRA (completare În întîmpinarea viitorului) — 15,30; 18; 20,30.

● Corigența domnului profesor: VITAN (completare Mai bine să prevenim. Profilaxia TBC) — 15,30; 18; 20,30.

● Înnourare trecătoare: POPULAR (completare Pași spre Brâncuși) — 15,30; 18; 20,30.

● Romanță pentru trompetă: MUNCA (completare Dacă aș fi știut) — 15,30; 18; 20,30.

● Război și pace (seriile I și II): VIITORUL — 15; 19,30, LIRA — 15; 19,30.

● Careta verde: FLOREASCA (completare Anatolia ospitalieră) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45.

teatre

● Opera română: Spărgătorul de nuci — 19,30.

● Teatrul de stat de operetă: Sînge vienez — 19,30.

● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): Regina de Navara — 19,30, (sala Studio): Castiliana — 19,30.

● Teatrul de Comedie: Un Hamlet de provincie — 20.

● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1): Un tramvai numit dorință — 20, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): Sfîntul Mitică Blajinu — 20.

● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): Lovitura — 19,30, (sala Studio): Cînd luna e albastră — 17, Viziuni flamande — 20.

● Teatrul „Barbu Delavrancea": Hoții — 19,30.

● Teatrul Mic: Tango — 20.

● Teatrul „Ion Creangă": Năzdrăvăniile lui Păcală — 16.

● Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale": Commedia dell'arte — 20.

● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei): Iarmarocul piticului Clip — 17, (sala din str. Academiei): O fetiță caută un cîntec (spectacol prezentat de Teatrul de păpuși Constanța) — 15; 17.

● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): Scandal la Boema — 19,30, (sala Victoria): Varietăți '68 — 19,30.

● Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor: Prometeiada — 20.

● Circul de stat: Ansamblul Circului Mare din Moscova — 20.

tv

17,30 — Curs de limba germană — lecția a 5-a.
17,58 — Sumarul zilei.
18,00 — La ordinea zilei. Produse principale — produse secundare.
18,30 — Studioul pionierilor.
19,00 — Mult e dulce și frumoasă... — emisiune de limbă română.
19,30 — Telejurnalul de seară.
19,50 — Buletinul meteorologic — Publicitate.
20,00 — Film serial: „Ivanhoe".
20,30 — Interpretul preferat: David Ohanesian.
20,50 — Vacanță la Lacul Roșu — film TV.
21,10 — Avanpremieră la Festivalul internațional de muzică ușoară Brașov — 1968.
21,30 — „Zece semne de întrebare!" — emisiune-concurs de cultură generală.
22,00 — Campionatul mondial de patinaj artistic: Proba de dans — perechi. Transmisiune de la Geneva.
23,00 — Telejurnalul de noapte.
23,10 — Închiderea emisiunii.

PROGRESE ÎN INDUSTRIA ELECTROTEHNICĂ ȘI ELECTRONICĂ PE CALEA INDICATĂ DE PARTID

(Urmare din pag. I)

șini-unelte, aparate de măsură și control, utilaje de sudură, elemente electronice de automatizare și reglaj, aparatură electronică industrială și de laborator, cinescoape, noi tipuri de piese radio și semiconductoare. În medie, cîte 460 anual. Un accent deosebit se va pune pe produsele electrotehnice de telecomunicații și de tehnică a vidului. De asemenea, se vor asimila un mare număr de bunuri electrotehnice de larg consum. După părerea mea, pentru ca rămînerea în urmă în acest ultim domeniu să fie recuperată cît mai repede, este nevoie de o mai temeinică sondare a cerințelor și opiniei cumpărătorilor.

Aș încheia, exprimîndu-mi convingerea că în viitor vom putea depăși rezultatele obținute pînă acum dacă s-ar ține seama, în sfîrșit, de o doleanță mai veche a noastră: **modul de utilizare a fondului de tehnică nouă în uzine să fie reglementat corespunzător condițiilor actuale de dezvoltare a industriei construcțiilor de mașini.**

DOUĂ PROBLEME CHEIE: REALIZAREA INVESTIȚIILOR ȘI FOLOSIREA OPTIMĂ A CAPACITĂȚILOR DE PRODUCȚIE

1968 este anul unor foarte mari investiții în industria electrotehnică și electronică. Evident, de buna desfășurare a lucrărilor de investiții va depinde dezvoltarea în ritmul prevăzut a producției acestor subramuri. Am continuat, de aceea, investigațiile pe această temă adresîndu-ne ing. ROMEO VLĂDOIANU, *directorul general al Direcției generale mașini și echipamente electrice din M.I.C.M.*

— Mai întîi aș vrea să mă refer la investițiile din anul trecut. Pentru direcția generală pe care o conduc, 1967 a fost, în privința investițiilor, un an dificil. Inițial am avut o acoperire cu proiecte a lucrărilor de investiții ce trebuiau începute doar de 55 la sută. Cu eforturi deosebite am reușit să realizăm totuși 88 la sută din planul anual de investiții. Cu totul altfel se prezintă situația pregătirii investițiilor pentru 1968. Cu toate că volumul de investiții este de 1,7 ori mai mare decît în 1967, la începutul anului dispuneam de proiecte pentru 80 la sută din lucrări, adică, practic, aproape pentru toate obiectivele. De asemenea, au fost încheiate toate contractele pentru furniturile de utilaje. **Există, deci, toate condițiile ca planul de investiții pe 1968 să fie realizat întocmai.**

În legătură cu investițiile, o problemă esențială care solicită din plin eforturile și priceperea colectivelor din întreprinderi și a ministerului este **atingerea capacităților de producție proiectate la noile obiective și, în general, valorificarea optimă a capacităților de producție existente.** Într-o oarecare măsură, aceasta depinde de asigurarea bazei materiale a producției: urgentarea fabricării în țară a unor oțeluri superioare, aliaje neferoase și materiale izolante în vederea reducerii importului lor. De aceea **solicităm ca Ministerul Industriei Metalurgice și Ministerul Industriei Chimice să ne pună la dispoziție cît mai repede materialele noi pe care le-am cerut sau le vom cere de acum încolo, să sprijine astfel eforturile întreprinderilor noastre** de a satisface cererile mereu crescînde de mașini și echipamente electrice solicitate de beneficiarii interni și de a oferi mai multe produse la export.

CUM ESTE IMPULSIONATĂ PERFECȚIONAREA PRODUCȚIEI

Am adresat, în continuare, directorului Institutului de cercetări și proiectări pentru industria electrotehnică, ing. DUMITRU FELICIAN LĂZĂROIU, întrebarea: ce contribuție a avut și are institutul pe care-l conduceți, cercetarea departamentală, la dezvoltarea producției electrotehnice?

— Multe dintre produsele electrotehnice care se fabrică azi cu succes au la bază cercetările și prototipurile realizate de specialiștii institutului. Totuși, consider că **am putea avea un rol mult mai important în dezvoltarea electrotehnicii românești, și anume dacă ni s-ar încredința nouă sarcina de a coordona cercetările care se desfășoară în uzine în domeniul curenților tari** (lucru pe care M.I.C.M., direct, nu-l poate face pe măsura cerințelor), **dacă am colabora și cu alte uzine la fel de bine ca și cu Fabrica de cabluri și materiale electroizolante.** Totodată **aportul nostru ar crește substanțial dacă fondul de tehnică nouă al uzinelor s-ar utiliza mai rațional, prin încărcarea institutului cu mai multe comenzi,** deci dacă am fi mai serios solicitați de către uzine, **dacă beneficiarii sau virtualii beneficiari ai rezultatelor cercetărilor noastre ar manifesta mai mult interes pentru valorificarea acestora.**

Am căutat să aflăm, în cadrul anchetei, în ce măsură crește eficiența economică în industria electrotehnică prin sporirea ponderii producției de aparataj electric de medie și joasă tensiune. Cum considerați că poate fi accelerat acest proces? Am adresat această întrebare ing. ION BARBU, șeful secției aparate electrice din același institut.

— Sarcina de a asigura mașinilor și utilajelor românești un nivel tehnic tot mai ridicat, deci o valoare în continuă creștere a tonei de produse, ne revine în primul rînd nouă, cercetătorilor. După părerea mea, **pentru ca valoarea medie a tonei de produse să sporească, este necesar, între altele, ca și producția de aparate de comutație să se diversifice prin asimilarea unor noi tipuri moderne și să dețină o mai mare pondere în volumul producției totale a acestei subramuri.** Nu demult, la uzinele „Electroputere"-Craiova s-au asimilat separatoare de sarcină de medie tensiune a căror tehnicitate este de nivel mondial; la Combinatul de industrie locală-Timișoara se produc siguranțe unipolare cu filet (concepute în I.C.P.E.). Lucrurile nu trebuie să se oprească aici. Este nevoie, de pildă, să se întreprindă cercetări intense în vederea asimilării în fabricație a contactoarelor de medie tensiune și a întrerupătoarelor cu suflaj magnetic și în vid, mult mai mici decît aparatajul obișnuit de acest gen și avînd o durată de funcționare foarte mare în raport cu tipurile existente.

Și în domeniul aparatajului de joasă tensiune s-au făcut progrese. La uzina „Electroaparataj" - București s-au asimilat, de pildă, seria de contactoare AC3 și siguranțele cu mare putere de rupere de joasă tensiune. **A devenit oportun ca atenția cercetătorilor să se concentreze acum spre asimilarea altor tipuri de aparate moderne,** cum ar fi întrerupătoarele compacte, selective, limitatoare etc. În felul acesta, nivelul producției noastre de aparataj de comutație se va ridica la nivelul mondial, țara noastră va putea exporta mai multe echipamente complete în condiții avantajoase. În planul de cercetări al institutului nostru figurează, de altfel, multe teme care converg spre atingerea acestui obiectiv. Părerea mea este că, **prin întărirea colaborării institutului nostru cu fabricile constructoare de aparate electrice, colaborare care și pînă acum a fost fructuoasă, se vor putea obține rezultate remarcabile în privința ridicării gradului de tehnicitate al produselor electrotehnice fabricate în țară.**

SĂ CÎȘTIGĂM TIMP, SĂ ECONOMISIM FORȚELE

După cum se știe, în urmă cu un an a fost înființat, în cadrul M.I.C.M., Institutul de cercetări electronice. Institutul se ocupă exclusiv de elaborarea de aparate și instalații electronice *(modele, prototipuri, tehnologii pentru piesele din ferite)* care să fie apoi fabricate în serie în uzinele de specialitate existente sau care se vor construi. *Sarcinile de cercetare ale acestui institut vizează nemijlocit reducerea substanțială a „importului de inteligență" legat de începerea fabricației unor produse cu totul inedite în nomenclatorul industriei construcțiilor de mașini.*

— La o recentă expoziție a realizărilor noastre — ne-a spus ing. **Ioan Gh. Bătrîna**, directorul adjunct științific al institutului — am prezentat o serie de modele și de prototipuri de înalt nivel tehnic și care conțin unele elemente constructive originale, brevetate. După părerea mea, numărul lor ar putea fi an de an tot mai mare — și producția electronică ar avea numai de cîștigat de pe urma acestui fapt — dacă **metodologia de procurare din import a anumitor piese utile cercetării s-ar simplifica.** Despre unele piese care nu se produc în țară nu știm niciodată dacă și cînd ne vor fi necesare. Totuși, noi trebuie să le comandăm cu multe luni înainte. Așteptînd să ne sosească, cercetările trenează. **Dacă s-ar prevedea, din capul locului, în afară de un anumit fond valutar (rezonabil) pentru asemenea scopuri, și o metodologie operativă de procurare a acestora, cred că totul ar fi în ordine.** Sperăm că Ministerul Comerțului Exterior și Ministerul Finanțelor vor găsi soluția cea mai potrivită în acest sens. Aduc în discuție o ultimă problemă — anume că **indicatorii de plan ai institutului sînt nestimulatori.** Pare paradoxal, dar atunci cînd soluționăm diferite teme de cercetare într-un număr de ore mai mic decît cel prevăzut, pe baza acestor indicatori se ajunge la concluzia eronată... că nu ne-am îndeplinit toate sarcinile.

Din investigațiile făcute la Institutul de proiectări pentru automatizări București, de a cărui activitate sînt sau vor fi nemijlocit legate o serie de realizări ale subramurii industriale de care ne ocupăm, s-a desprins, între altele, că înlăturarea unor anomalii care tind să se perpetueze ar duce la sporirea contribuției specialiștilor de aici la producerea instalațiilor de automatizare necesare economiei naționale. *Iată ce ne-a relatat, în această privință, inginerul proiectant-șef DUMITRU TOTOLICI:*

— Deși în 1963 s-a stabilit că — excepție făcînd instalațiile de mică importanță și valoare — sarcina de a proiecta partea de automatizare a instalațiilor din industria petrolului și cea chimică revine exclusiv institutului nostru, acest lucru este făcut de către atelierele de specialitate din institutele departamentale ale Ministerului Industriei Chimice și Ministerului Petrolului și doar parțial de către I.P.A. Ce-i drept, întrucît fișele de import legate de realizarea practică a acestor proiecte trebuie să fie vizate și de noi, aceste proiecte ne sînt trimise, fără excepție, și nouă. Procedura e nerațională: pentru întocmirea avizului este necesar să se parcurgă aproape aceleași etape ca și la proiectare. Aceasta înseamnă pentru institutul nostru **mii de ore de muncă, de cea mai înaltă calificare, cheltuite pentru a face simple observații** care, în multe cazuri, duc la reluarea problemei de către proiectantul inițial sau la un schimb îndelungat de adrese între instituții. După părerea mea, este o irosire **de forțe** inadmisibilă, care frînează dezvoltarea producției de instalații de automatizare. Ca atare, consider că cele două ministere amintite ar trebui să ia, de comun acord cu M.I.C.M., măsuri pentru înlăturarea acestei situații anormale. Institutul nostru, din motive pe care nu e cazul să le mai repet, trebuie să fie proiectantul principal al marilor instalații de automatizare.

ÎNDEPLINIREA SARCINILOR MARI ȘI COMPLEXE CERE, ÎN CONTINUARE, EFORTURI STĂRUITOARE

În încheierea anchetei am avut o discuție cu ing. CORNEL MIHULECEA, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini, care ne-a spus, printre altele:

— După cum ați putut constata, rămînerile în urmă au început să fie lichidate sistematic, în ritmul prevăzut și în prezent se poate spune că există **toate premisele ca planul de dezvoltare a industriei electrotehnice și electronice, aprobat de conducerea superioară de partid, să fie realizat întocmai.** Eforturile noastre nu sînt îndreptate numai spre creșterea volumului producției, ci și spre **echilibrarea** ponderii subramurilor industriei electrotehnice și electronice. Un accent deosebit se pune pe **crearea bazei producției proprii de componente electronice,** pe dezvoltarea tehnicii curenților slabi: în cincinal, zestrea industriei electronice create în 15 ani anteriori trebuie să se tripleze.

Ca principale preocupări actuale aș aminti că în prezent depunem mari eforturi pentru **pregătirea materială a producției obiectivelor noi, pentru punerea acestora în funcțiune.** La unele obiective, de pildă la secția de micromotoare a fabricii din Pitești, trebuie atinse cît mai grabnic capacitățile de producție proiectate. 1968 este, de altfel, anul concentrării eforturilor pentru realizarea planului de investiții: lucrări de construcții și de pregătire a construcțiilor viitoare, de începere a unor fabricații noi. Volumul de investiții este mare, avem de realizat multe obiective. Urmărim, de aceea, cu perseverență desfășurarea lucrărilor pe șantiere.

Alte probleme cărora le acordăm, de asemenea, întreaga atenție sînt **dezvoltarea și legarea mai strînsă a cercetării științifice departamentale de cerințele producției, formarea cadrelor** necesare pe măsura intrării în funcțiune a noilor capacități de producție. În această privință beneficiem de un mare avantaj: în multe cazuri e vorba de dezvoltări ale unor unități existente. Se pornește deci de la ceva, nu de la zero.

Deși ne încadrăm întocmai în etapele înscrise în graficul de dezvoltare, ne gîndim de pe acum la problemele complexe ale anului 1969, bunăoară, la dezvoltarea preocupărilor legate de crearea unei baze proprii de producere a calculatoarelor electronice și, în general, a tehnicii moderne de calcul, necesare economiei.

Rezultatele obținute în primii doi ani ai cincinalului, experiența acumulată pînă acum, entuziasmul celor chemați să contribuie nemijlocit, prin menirea lor, la dezvoltarea industriei electrotehnice și electronice, dublate de sprijinul pe care-l primim în permanență din partea partidului și a guvernului, sînt tot atîtea garanții că electrotehnica și electronica își vor ocupa la termenul prevăzut locul pe care trebuie să-l dețină în ansamblul industriei noastre constructoare de mașini.

Discuțiile redate reliefează că în ultimii ani s-au făcut progrese însemnate în creșterea și diversificarea producției electrotehnice și electronice. Prevederile din studiul de dezvoltare a acestei subramuri, aprobat de conducerea partidului, se îndeplinesc întocmai și există premisele realizării și depășirii lor. Discuțiile au relevat, totodată, mari posibilități, îndeosebi în domeniul cercetării și proiectării, pentru dinamizarea și perfecționarea necontenită a producției în industria electrotehnică și electronică. Interesele majore ale economiei naționale impun în continuare, după cum s-a desprins și din ancheta noastră, eforturi stăruitoare pentru îndeplinirea sarcinilor mari și complexe stabilite de partid în vederea dezvoltării accelerate a acestei subramuri esențiale a industriei constructoare de mașini din țara noastră.

INTERFERENȚE OBIECTIVE

(Urmare din pag. I)

potrivă. Existența lor presupune sesizarea unei complexități de relații pretinzînd o egală complexitate de metode.

În monografia lui despre Maiorescu, Eugen Lovinescu scrie fraze substanțiale cu privire la trecerea la etapa modernă a criticii, la critica specială. Vorbind despre Gherea pe care îl tratează cu mai mult simț istoric decît unii critici contemporani, Lovinescu accentuează ideea că modernizarea criticii implică și interferențe cu problemele psihologice, sociologice, lingvistice etc. Ideea e fertilă. A fost recunoscută — măcar parțial — în privința raporturilor dintre estetica și critica literară pe de o parte, lingvistica, pe de alta. Stilistica literară e un teritoriu comun în care se încrucișează preocupări și metode venite din amîndouă direcțiile. Cu formație critică sau cu formație lingvistică, stilisticienii dovedesc în practică această necesară sinteză de atitudini și procedee. Comunitatea de preocupări cu sociologia se recunoaște mai greu. Se opune purismul estetizant și reînvierea eleganțelor impresioniste foarte la modă în Parisul de pe la 1890, astăzi desuete pe toate meridianele.

Ideea împrumutului de preocupări și metode nu trebuie să ne înșele. Aplicate asupra unui obiect artistic, metodele împrumutate lingvisticii, psihologiei, sociologiei se colorează deosebit. Intervin valoarea, specificul comunicării artistice, gustul și tactul critic. Aceasta pune în gardă împotriva transplantărilor mecanice și a iluziilor de rigoare geometrică. Dar necesara flexibilitate a gîndirii nu anulează foarte forțele interferente.

Ni s-ar părea absurdă atitudinea aceluia care, pus în fața unui manual dintr-o disciplină oarecare, ar rupe toate celelalte capitole și ar păstra doar unul preferat. Capitolele esteticii generale sau cele ale esteticilor speciale — literară, muzicală, plastică, cinematografică — nu sînt toate la fel de clare, de unanim recunoscute. **Dar cu privire la relația artă-societate, la geneza operei și la formarea artistului, cu privire la problemele receptării și difuzării artei problematica și unghiul sociologic sînt indispensabile.** Nu există acord nici cu privire la întrebările ce are a și le pune critica. Incontestabil este însă că e vorba de mai multe întrebări. Fie că răspunsul e dat în termeni riguroși, fie că e dat în termeni mai nuanțați, întrebarea cu privire la structura operei de artă e fundamentală, dar este una dintre mai multe posibile. Același lucru cu privire la atitudinea de valorizare, la ierarhizarea estetică. **Chestiunile referitoare la condiționarea socială, istorică și psihologică a artei sînt componente necesare ale actului critic.** Fie spus în treacăt, problematica psihologică, relația operă-autor provoacă alergii asemănătoare cu acelea stîrnite de punctul de vedere sociologic. Sofismul e și el similar. Ecuației „sociologie-egal-sociologism" îi corespund identificarea preocupărilor de psihologie a artei cu căutarea stîngace de detalii biografice transpuse brut în operă.

Exclusivismul este și pe acest teren expresia unei suficiențe naive practic dăunătoare.

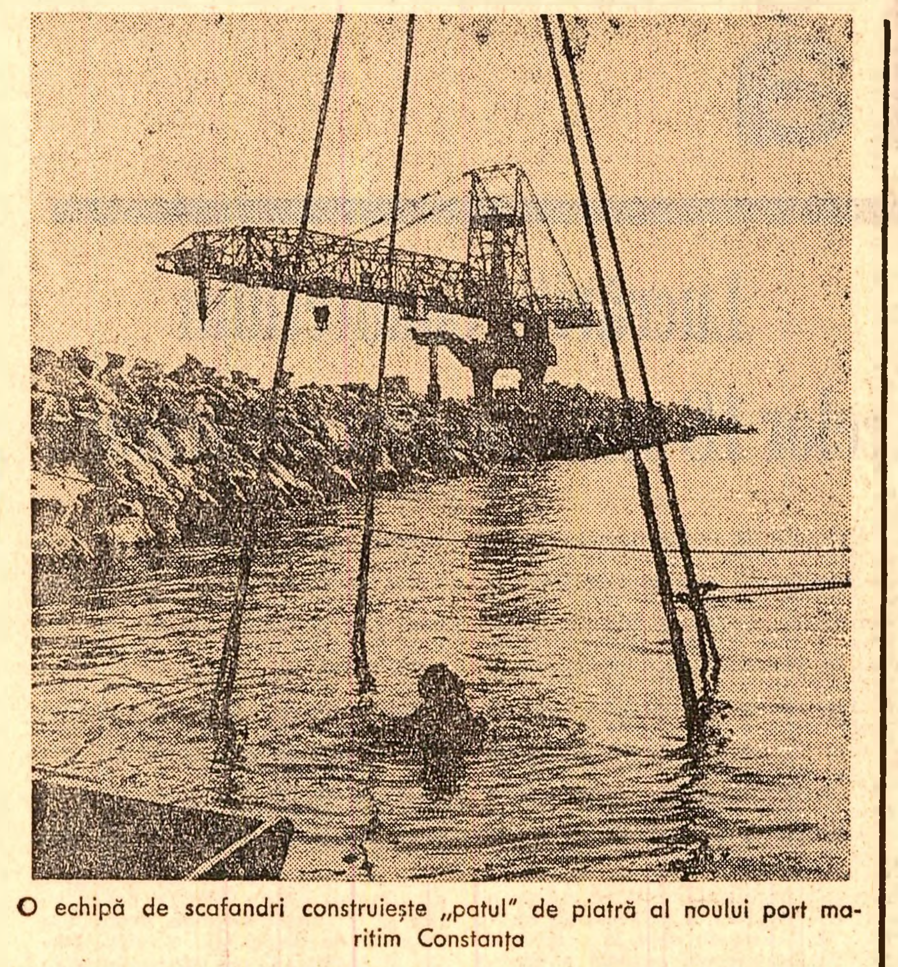

O echipă de scafandri construiește „patul" de piatră al noului port maritim Constanța

SPORT

HANDBAL

La Cluj, în meci revanșă: România-Islanda 23-14

CLUJ (coresp. „Scînteii"). — Peste 2 500 de spectatori au asistat miercuri la un plăcut spectacol handbalistic realizat de echipele masculine de handbal ale României și Islandei. Sportivii români, învingători în primul meci de la București cu 17—15, au cîștigat și revanșa la o diferență concludentă de 9 puncte. Scorul a fost deschis de oaspeți, dar jucătorii români au preluat rapid inițiativa și la pauză conduceau cu 10—4. În repriza secundă ei au menținut același ritm alert pînă în minutul 42, cînd tabela de marcaj indica 18—6 în favoarea lor, dar de aici înainte, ocupîndu-se prea mult de subtilități, ce-i drept, de efect pentru public, au fost surprinși deseori pe picior greșit de către handbaliștii islandezi care au redus substanțial din handicap. Golurile echipei noastre au fost înscrise de către Costache II (4), Gațu (4), Șpek (4), Licu (3), Guneș (3), Paraschiv (3) și Nica (2); pentru islandezi, cele mai multe goluri le-au înscris G. Halsteinson (5) și E. Halsteinson (3). A arbitrat Vlado Simonovici (Iugoslavia).

Ieri, în campionatul național de hochei

Pe patinoarul „23 August" din Capitală au continuat ieri întrecerile campionatului național de hochei pe gheață. În primul meci, desfășurat dimineață, echipa Agronomia Cluj a dispus de Avîntul Gheorgheni cu 10—4 (1—1, 4—1, 5—2). Cuplajul de după-amiază s-a soldat cu următoarele rezultate: Dinamo București-Petrol Geologie 14—2 (7—0, 4—0, 3—2); Steaua-Tîrnava Odorheiul Secuiesc 17—0

Iată programul etapei de astăzi: Agronomia Cluj-Petrol Geologie (ora 9); Dinamo București-Tîrnava Odorheiul Secuiesc (ora 17); Avîntul Miercurea Ciuc-Avîntul Gheorgheni (ora 19).

FOTBAL

„U" Craiova pe locul II la Dușanbe

Turneul internațional de fotbal de la Dușanbe (U.R.S.S.) a fost cîștigat de formația poloneză Polonia Bytom cu 6 puncte (fără nici o înfrîngere). Echipa română Universitatea Craiova a ocupat locul al doilea cu 4 puncte, urmată de echipele sovietice Pamir — 2 puncte și Energetik Dușanbe — 0 puncte. În ultimul meci, fotbaliștii români au învins echipa Pamir cu scorul de 2—0, prin golurile marcate de Sfîrlogea.

Simpozion

CONSACRAT ANIVERSĂRII A 20 DE ANI DE LA FĂURIREA PARTIDULUI UNIC AL CLASEI MUNCITOARE DIN ROMÂNIA

Miercuri după-amiază, în sala de festivități a Muzeului de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România au avut loc lucrările simpozionului consacrat aniversării a 20 de ani de la făurirea partidului unic al clasei muncitoare din România. Simpozionul a fost organizat de Academia de științe social-politice „Ștefan Gheorghiu" și Institutul de studii istorice și social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R.

La lucrările simpozionului au participat membri ai C.C. al P.C.R., vechi militanți ai mișcării muncitorești din România, cadre didactice universitare și cercetători de specialitate.

Participanții au audiat referate despre orientări și poziții în mișcarea muncitorească din România în problemele unității clasei muncitoare în anii 1921—1944; problemele unificării depline a clasei muncitoare oglindite în presa vremii; premisele unității depline a mișcării muncitorești din România (1944—1948); Congresul al VI-lea al P.C.R. — moment hotărîtor în făurirea unității clasei muncitoare; ecoul internațional al creării Partidului Muncitoresc Român; însemnătatea creării partidului unic marxist-leninist al clasei muncitoare pentru făurirea societății socialiste în țara noastră.

(Agerpres)

Cronica zilei

Noul ambasador al Finlandei la București, Kaarlo Veikko Mäkelä, a depus miercuri la amiază o coroană de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.

★

Academia de Științe Morale și Politice a Institutului Franței a ales membru corespondent pe academicianul Athanase Joja.

★

Miercuri a sosit în Capitală baletul „Triveni" din Delhi, ansamblu de dansuri clasice indiene Manipuri. Alcătuită din 12 persoane, formația, sub conducerea coregrafului și dansatorului Singh Ajit, va prezenta spectacole la București, Brăila, Galați și Giurgiu. Turneul acestui ansamblu în țara noastră este un răspuns la cel pe care l-a făcut în India între 7 decembrie 1967 — 4 ianuarie 1968 Ansamblul de cîntece și dansuri „Oltenia".

După spectacolele susținute în România, artiștii indieni își vor continua timp de 3 luni turneul în alte 6 țări din Europa.

★

Miercuri după-amiază a părăsit Capitala Ramashanker Sanwal, membru al Comitetului Executiv al organizației „Tineretul Congresului Național Indian", care a făcut o vizită în țara noastră.

(Agerpres)

viața internațională

CONGRESUL SINDICATELOR SOVIETICE

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI GHEORGHE APOSTOL

MOSCOVA 28. — Corespondență de la S. Podină: La Moscova continuă lucrările celui de-al XIV-lea Congres al sindicatelor sovietice. În ședința de miercuri a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Apostol, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Central al U.G.S.R., care a transmis delegaților la congres și tuturor oamenilor muncii sovietici un călduros salut din partea sindicatelor, a tuturor celor ce muncesc din Republica Socialistă România.

Vorbitorul a arătat că participarea delegației U.G.S.R. la Congresul sindicatelor sovietice se înscrie pe linia relațiilor de prietenie frățească dintre sindicatele celor două țări, parte integrantă a legăturilor multilaterale dintre România și U.R.S.S.

În continuare, tovarășul Gheorghe Apostol a arătat că poporul român muncește cu nestăvilit avînt pentru a transpune în viață sarcinile trasate de Congresul al IX-lea al P.C.R., pentru desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră, convins că dezvoltarea liberă și independentă a fiecărei națiuni socialiste duce la întărirea întregului sistem mondial socialist, a forțelor democratice și antiimperialiste.

Sindicatele din Republica Socialistă România, a spus vorbitorul, întrețin relații frățești cu sindicatele din toate țările socialiste, colaborează cu organizații sindicale de alte afilieri sau autonome din țările capitaliste și în curs de dezvoltare.

Condamnînd agresiunea americană în Vietnam și reafirmînd sprijinul deplin al oamenilor muncii din România față de lupta eroică a poporului vietnamez pentru independența și libertatea patriei sale, pentru alungarea cotropitorilor americani, tovarășul Gheorghe Apostol a arătat că, acționînd consecvent în direcția întăririi și dezvoltării unității de acțiune și solidarității internaționale, U.G.S.R. își aduce, alături de alte organizații sindicale, contribuția la lupta generală împotriva forțelor agresive ale imperialismului, pentru apărarea intereselor vitale ale oamenilor muncii, pentru întărirea prieteniei și colaborării între popoare.

VARȘOVIA

ÎNCHEIEREA PLENAREI C.C. AL P.M.U.P.

VARȘOVIA 28 — Corespondentul Agerpres, I. Dumitrașcu, transmite: La 27 februarie s-a încheiat la Varșovia plenara a 11-a a C.C. al P.M.U.P. care a analizat actuala situație a comerțului exterior polonez.

În încheierea lucrărilor a luat cuvîntul primul secretar al C.C. al P.M.U.P., Wladyslaw Gomulka.

Plenara a adoptat hotărîrea cu privire la convocarea Congresului al 5-lea al P.M.U.P. în cel de-al patrulea trimestru al acestui an și a constituit o comisie de pregătire condusă de W. Gomulka.

ADEN

Măsuri pentru lichidarea rămășițelor coloniale

ADEN 28 (Agerpres). — Agenția Reuter anunță că Ministerul Apărării al Republicii Populare a Yemenului de Sud a destituit 28 de experți militari britanici. Ministrul apărării, Ali Salem Al Beedh, a arătat că această hotărîre se încadrează în planul de măsuri privind lichidarea rămășițelor dominației colonialiste, pentru completa libertate a țării și îndepărtarea tuturor elementelor care se opun înfăptuirii programului guvernului yemenit.

S.U.A. SĂ-ȘI RETRAGĂ TRUPELE DIN COREEA DE SUD

Declarația reprezentantului M. A. E. al R. P. D. Coreene

PHENIAN 28 (Agerpres). — La Phenian a fost dată publicității declarația reprezentantului Ministerului Afacerilor Externe al R. P. D. Coreene în care sînt condamnate provocările militare ale trupelor americane și autorităților sud-coreene față de R. P. D. Coreeană.

În declarație sînt trecute în revistă acțiunile provocatoare întreprinse în ultimul timp împotriva R. P. D. Coreene, subliniindu-se că „toate aceste fapte dovedesc că pericolul unui nou război în Coreea este generat de uneltirile militare agresive ale imperialiștilor americani și autorităților sud-coreene".

Arătînd că în politica guvernului R. P. D. Coreene de menținere a păcii în Coreea și de rezolvare pașnică a problemei unificării Coreei nu a intervenit nici o schimbare, în declarație se cere ca „imperialiștii americani să-și înceteze imediat șantajul militar și acțiunile provocatoare împotriva R. P. D. Coreene și să-și retragă de îndată trupele din Coreea de sud".

★

SEUL 28 (Agerpres). — Președintele Coreei de sud, Pak Cijan Hi, relatează agenția United Press International, a declarat că începînd de vineri vor fi împărțite arme unui număr de 2,5 milioane rezerviști, care urmează să fie organizați la sfîrșitul lunii martie în unități speciale. Aceste unități, a precizat Pak Cijan Hi, vor face periodic instrucție militară.

răsfoind presa străină

„Pentru întărirea acțiunilor unite antiimperialiste"

Un articol din ziarul „Akahata"

Într-un articol publicat de ziarul „Akahata", organ al C.C. al Partidului Comunist din Japonia, după ce se relevă discuțiile purtate în cadrul mișcării comuniste, în legătură cu o consfătuire internațională a partidelor comuniste și muncitorești, se arată între altele:

„Una dintre cele mai importante caracteristici ale situației internaționale de astăzi constă în promovarea de către imperialismul american a politicii de atacuri individuale împotriva sistemului socialist și a mișcării de eliberare națională, profitînd de lipsa de unitate în mișcarea comunistă internațională din ultimul timp. Ea constă îndeosebi în accentuarea la maximum a eforturilor imperialismului american în agresiunea din Vietnam. Pentru a înfrînge această politică, cea mai urgentă sarcină este aceea de a sprijini eroicul popor vietnamez prin unitatea forțelor democratice antiimperialiste, prin acțiuni unite antiimperialiste și printr-un front unic".

„Noi am acționat cu hotărîre — se spune în articol — pentru a înlătura obstacolele din calea realizării unității. Aceasta apare și în atitudinea noastră față de o conferință internațională a partidelor comuniste și muncitorești. Am insistat și insistăm că o asemenea consfătuire trebuie să contribuie la întărirea unității și că pentru ținerea ei sînt necesare pregătiri ample. Deschiderea ei în grabă, fără o amplă pregătire, va fi răspunzătoare pentru adîncirea și mai mare a dezbinării în sînul mișcării comuniste. Un astfel de rezultat va încuraja politica imperialismului american de atacuri individuale".

În continuare, în articol se arată că, după părerea P.C. din Japonia, pentru pregătirea unei consfătuiri internaționale a partidelor comuniste și muncitorești, care să contribuie la unitatea și dezvoltarea mișcării comuniste internaționale, trebuie avute în vedere unele aspecte importante. Ziarul arată că unele partide și-au exprimat părerea că trebuie luate în considerare principiile declarațiilor din 1957 și 1960. Dar, totodată, se arată că interpretarea dată acestor documente nu este aceeași și că „o serie de importante deosebiri de păreri rămîn, așa cum ne-o arată noua dispută care se duce în mod deschis". De aceea — arată ziarul — „trebuie să ne situăm pe poziția că condițiile nu sînt încă coapte pentru a trage o concluzie comună, printr-un acord al partidelor la o conferință internațională. Dacă un anumit fel de opinii urmează să fie adoptate cu forța prin discuții la o astfel de conferință, aceasta va da naștere la confuzii și erori și va aduce prejudicii mișcării comuniste internaționale".

„Trebuie să admitem — se arată în articol — că există o mulțime de dificultăți în calea realizării unei astfel de consfătuiri internaționale. Dificultățile nu vor fi atît de simple încît să fie rezolvate prin discuții la întruniri preliminare. Dacă dorim ca o astfel de consfătuire internațională să contribuie la unitatea mișcării comuniste internaționale, consultările preliminare trebuie să fie făcute într-o măsură suficientă pentru a examina posibilitatea unei asemenea consfătuiri". „Caracterul, tema, procedura și efectul concret al conferinței trebuie să fie dinainte studiate. Eforturile unite trebuie să fie făcute în direcția înlăturării obstacolelor din calea unității. Pregătirile concrete trebuie să fie făcute pornind de la o astfel de premisă, care presupune acordul tuturor partidelor interesate".

Referindu-se [illegible] tativă de la [illegible] că P.C.J., stud[illegible] fost făcută în [illegible] să nu trimită o delegație [illegible] apelul conține cîteva cuvinte care nu corespund cu punctul nostru de vedere în problema unei conferințe internaționale", „Akahata" arată: „În apel nu se pot constata condițiile existente pentru ca toate partidele care doresc unitatea mișcării comuniste internaționale, inclusiv partidele [illegible] supuse agresiunii, să participe la conferință". „Akahata", constatînd că aproape jumătate dintre partidele țărilor socialiste nu răspund chemării și că „atîta timp cît dificultățile pentru participarea acestor partide nu sînt înlăturate, este evident că noi nu putem considera că sînt coapte condițiile pentru o consfătuire".

În continuare, articolul menționează: „Despre ampla consultare preliminară și acordul pentru totalitatea tuturor partidelor ce doresc unitatea mișcării comuniste internaționale, noi nu am fost [illegible] informați sau consultați. Am primit informații după trecerea unei considerabile perioade de timp de la anunțarea întrunirii. A[illegible] este întocmit pe baza hotărîrii „consfătuirii din martie" [illegible] delor, la Moscova în 1965. A[illegible] încearcă să justifice întrunire[illegible] la Moscova. Acea întrunire a [illegible] la capăt prin „comitetul p[illegible] proiect", a cărei convocare a fost hotărîtă în mod arbitrar de unele partide. Divergențe importante de opinii au existat asupra apre[illegible] lor întrunirii. Din 26 de pa[illegible] care au fost invitate, 7 partide, inclusiv al nostru, nu au trimis delegați. Noua conferință internațională se cuvine să fie pregătită separat de hotărîrea „comitetului" pentru proiect sus-menționat".

Mai departe, ziarul expri[illegible] diferențele P.C. din Japonia [illegible] gătură cu cerințele apelului [illegible] va agresiunii S.U.A. în Viet[illegible] cu crearea condițiilor preli[illegible] necesare deschiderii cu su[illegible] consfătuirii internaționale [illegible] movării unității și solid[illegible] mișcării comuniste. În aces[illegible] în articol se relevă necesita[illegible] „a se acorda importanță, at[illegible] retică, cît și practică, luptei [illegible] triva imperialismului ameri[illegible] a se lua atitudine mai hotărî[illegible] de politica agresivă și războ[illegible] de imperialismul american"; [illegible] întări sprijinul complet, mora[illegible] terial și politic acordat lup[illegible] roicului popor vietnamez, su[illegible] ducerea Partidului celor ce [illegible] cesc din Vietnam și Frontulu[illegible] țional de Eliberare din Viet[illegible] de sud"; „a se respecta stric[illegible] mele relațiilor între partidel[illegible] țești, principiile pe care s[illegible] zează relațiile dintre pa[illegible] frățești, ca: independența, [illegible] tatea și neamestecul în tre[illegible] altora, luîndu-se în considera[illegible] tuația din ultimii ani, cînd a [illegible] cut dezbinarea în mișcarea [illegible] nistă internațională".

„P.C. din Japonia — se ara[illegible] încheierea articolului — va [illegible] tot posibilul pentru întărirea [illegible] tății marxist-leniniste și a a[illegible] ratei solidarități a mișcării c[illegible] niste internaționale, va face [illegible] turi pentru dezvoltarea acți[illegible] unite antiimperialiste și a fr[illegible] lui unit împotriva agresiunii S.U.A. în Vietnam".

În primele zile ale unui județ

(Urmare din pag. I)

drumuri comerciale, primul ducînd spre capitala Moldovei, iar celălalt spre Bucovina, orașul Bistrița, cu clădirile sale patinate, cu străzile sale medievale, e un document istoric, o mărturie în piatră clădită a unor îndepărtate secole. Pare același oraș pomenit în acte încă din anul 1224. E Bistrița lui Ioan de Hunedoara, „comite perpetuum" al orașului, e Bistrița care trimite, la rugămintea lui Petru Rareș, vestiți pietrari pentru a întări Cetatea Neamțului. E orașul de la care Pîrcălabul Sucevei cere 90000 de cuie pentru șindrilă, necesare cetății de scaun a Moldovei. E orașul în care a fost condamnat și executat, la 1763, „prin frîngere cu roata de sus în jos, iar corpul să fie legat de roată", țăranul Tănase Tudoran, în vîrstă de 120 de ani, capul unei răscoale țărănești. E Bistrița prin care, de atîtea ori, a trecut Coșbuc, e orașul în care Liviu Rebreanu petrece ani ca elev...

Trec pe sub arcadele numite „Șugălete", pe aleea Teilor, pe străzile cu castani și arțari și caut „amprentele" evenimentului care a readus Bistrița în rîndul orașelor de reședință. Întîi și întîi, e ceva în „atmosferă". Parcă mai multe mașini la parcare, parcă mai mulți cumpărători la librăria centrală, parcă o altă alură a trecătorilor: „De, sîntem județeni...". În fața cofetăriei, lîngă un chioșc de ziare, doi cetățeni, în „deplasare", se plîng că nu mai sînt locuri la hotel... „Altădată, cîte doreai"... În centru, la un pas de soclul statuii lui Andrei Mureșanu, opera lui C. Medrea, mă întîlnesc cu un cunoscut critic literar, redactor la o revistă bucureșteană. „Ce faci pe-aici?". „Documentare... Și, cu acest prilej, dau o mînă de ajutor la „Ecoul", săptămînalul județean. Peste un ceas, două apare. Am emoții, zău!"

Încep să simt pulsul...

La comitetul județean de partid, solicit o întrevedere cu tovarășul Adalbert Crișan, prim secretar al comitetului județean de partid și președinte al comitetului executiv al consiliului popular județean provizoriu. În așteptare, din birourile apropiate, aud frînturi de convorbiri telefonice: „Da, județeana!" „Te rog, comitetul județean U.T.C.". „Dă-mi Uniunea județeană a cooperativelor agricole de producție..." Se accentua cuvîntul de „județ", de „județeană". Ori numai mi se părea mie?... Pe biroul tovarășului Crișan, acte, scrisori de la cetățeni pe adresa comitetului județean de partid. Doar după cîteva cuvinte schimbate, mi-am dat seama că județul Bistrița-Năsăud există parcă nu de-o săptămînă, ci de un timp mult mai îndelungat. Și aici totul se organizează „în mers", continuarea activității diurne fiind asigurată în cele mai variate domenii: aprovizionarea populației, transportul în comun etc.

Din convorbirea cu tovarășul prim secretar, apoi din cele relatate de alți tovarăși din biroul județean, s-a desprins cu limpezime situația actuală a județului, cît și perspectivele de dezvoltare pe care le are. Aceste perspective se conturează din ce în ce mai clar. Și pînă în prezent, în cele două raioane care au intrat în întregime în componența noului județ s-au înfăptuit o serie de obiective economice și social-culturale. Cu aproape doi ani în urmă, s-a dat în funcțiune fabrica de produse lactate, complet automatizată, care prelucrează zilnic peste 70 mii litri lapte. S-a dezvoltat fabrica de sobe ceramice, vestitele cahle bistrițene fiind solicitate și peste hotare. S-au ridicat, la Bistrița și la Năsăud, noi blocuri de locuințe, complexe de deservire ale cooperației meșteșugărești, școli și alte obiective economice și culturale.

După cum se știe, noul județ are mari resurse naturale. Bazinul pomicol Bistrița-Năsăud, unul din cele mai importante din țară, a dat, de exemplu, anul trecut, 22 700 tone fructe de calitate superioară, din care peste 600 de vagoane au fost livrate la export. Una din principalele bogății ale județului o constituie fondul forestier: pădurile ocupă peste 150 000 ha, în gospodărirea și exploatarea cărora există o veche tradiție. Numai în 1968, valoarea producției globale planificate a celor două întreprinderi forestiere din județ reprezintă 276 800 000 lei. În ce privește dezvoltarea în continuare a viticulturii și pomiculturii, precum și a începerii la timp a campaniei de însămînțări de primăvară, la direcția agricolă județeană era pe terminate centralizarea situației în legătură cu necesarul de semințe și material de plantat pentru toate unitățile din județ. Se cunoaște de pe acum planul de plantări pînă în 1970.

Cu toate resursele mari pe care le are județul, cu toate obiectivele realizate în anii din urmă, județul Bistrița-Năsăud este mai puțin dezvoltat în comparație cu alte județe, în primul rînd din punct de vedere industrial. În anii ce vor urma, pe baza hotărîrilor partidului și guvernului de dezvoltare generală a țării, și acest județ, împreună cu altele asemănătoare nou create, va beneficia de un ajutor substanțial în direcția dezvoltării și a ridicării la nivelul județelor înaintate din țară. Nu-i vorba de a te aventura în presupuneri, ci de a planifica științific o serie de obiective industriale, care să valorifice la maximum potențialul economic și uman al județului. Se prevede lărgirea considerabilă a fabricii de teracote și adăugirea unei secții de cărămizi și țigle. Apoi, orașul are o veche tradiție în ce privește tîmplăria. Puține localități din țară posedă maiștri mai iscusiți în fabricarea mobilei decît Bistrița. Concentrarea lor într-o modernă unitate industrială se conturează de pe acum ca o necesitate. O unitate industrială de prelucrare a lînii, avînd în vedere marea pondere pe care o are creșterea oilor în întreg județul — printre primele din țară — indică, de asemenea, un sector industrial ce ar putea lua amploare. Valorificarea multilaterală a fructelor, atît a celor provenite din întinsele livezi, cît și a celor din pădure, deschide perspectiva construirii unui complex industrial, care va putea aduce economiei naționale mari venituri. Noii gospodari ai județului studiază posibilitatea amplasării în județ a unei uzine de piese de schimb atît pentru mașinile agricole, cît și pentru industria forestieră. Sigur, sînt cîteva proiecte; în săptămînile, în lunile următoare, ele se vor concretiza, vor deveni obiectul unei febrile activități constructive.

Nu de puține ori s-a pomenit în discuțiile pe care le-am avut cuvîntul „turism". Și ca argumente: Sîngeorz-Băi cu apele tămăduitoare, Colibița, cu minunatele păduri și locuri de odihnă. În acest an a început la Sîngeorz-Băi construcția unor complexe balneare și turistice cu o capacitate de aproape 1 800 de locuri. Desigur, modernizarea drumului pînă la Vatra Dornei, apoi pînă la Colibița și Sîngeorz-Băi, dar în primul rînd a șoselei ce leagă Bistrița cu Moldova, va transforma județul într-o zonă turistică de prim rang și-l va integra mai strîns, și pe această cale, în circuitul economic național.

La o săptămînă de la înființarea unui județ? Multe se întîmplă, multe. Dar, esențialul: o împlinire a unei vaste acțiuni naționale de a statornici teritoriul țării în unități viabile, cu mari perspective de înflorire.

Bazele militare străine

(Urmare din pag. I)

Este greu de presupus că, în astfel de condiții, viața economică și socială din aceste zone se poate desfășura normal. Dimpotrivă, rezultatul „servituților militare", după cum scria gazeta „La voce isontina", organ al Curiei episcopale din Gorizia, „îl reprezintă un ansamblu de consecințe negative ce nu pot fi subapreciate. Pagubele se reflectă, de fapt, în imposibilitatea unei dezvoltări economice, într-un fel de pierdere invizibilă..." Suprafețe de teren sustrase culturilor agricole, planuri de sistematizare comunală în imposibilitate de realizare, transporturi pe căile terestre făcute cu mari ocoluri, aduc desigur prejudicii dezvoltării economice. Lanțul de baze militare instalate de-a lungul întregului arc al coastei Adriatice, de la Rimini la Grado, a influențat negativ și dezvoltarea turismului care constituie aici o importantă sursă de venituri a populației. Pe de altă parte, opinia publică este preocupată, după cum reiese din ziare și din conversațiile de zi cu zi ale oamenilor de pe stradă, de pericolul pe care îl reprezintă pentru viața populației din aceste regiuni zborurile avioanelor avînd la bord arme atomice. Exemplul de la Palomares, iar de curînd, cel din Groenlanda au arătat cît de reală este o astfel de eventualitate.

Opinia publică este serios preocupată și de un alt aspect negativ, generat de existența bazelor N.A.T.O., care afectează înseși instituțiile democratice ale țării. Referindu-se la faptul că generalul de Gaulle a declarat în repetate rînduri că țările membre ale alianței militare N.A.T.O. au renunțat la suveranitate și independență, influentul ziar „Corriere della Sera" recunoaște: „Nu se poate nega că această cuprinde o parte de adevăr. Există o hegemonie americană asupra Europei occidentale".

Conștiința că bazele militare străine sînt un pericol real pentru independența țării este întărită de faptul că bazele N.A.T.O. devin puncte de sprijin ale unor acțiuni străine de interesele Italiei. De pildă, în plină intensificare a agresiunii împotriva poporului vietnamez, forțele americane au folosit, după cum s-a scris la timpul său în presă, baza aeriană de la Aviano ca escală pentru transporturi militare către Tailanda și Vietnamul de sud. Aceasta a constituit pentru opinia publică un exemplu concret despre urmările grave la care poate fi expusă Italia, contrar intereselor naționale. Ea a însemnat, de asemenea, intensificarea acțiunilor populare de încetare a războiului în Vietnam, de desolidarizare tot mai evidentă a Italiei de agresiunea americană. Măsuri întreprinse în ultimul timp de diplomația italiană marchează limpede tendința de a respinge orice angajare a țării pe această cale și ele se bucură de ecou favorabil în țară.

În rîndurile opiniei publice se consideră, de asemenea, că trebuie împiedicată și orice acțiune care ar duce la transformarea Mediteranei într-o bază a strategiei mondiale a imperialismului. De altfel, cu prilejul unor vizite în țări aflate în această zonă — Tunisia, Algeria, — ministrul de externe Fanfani a declarat că „interesele Italiei cer o mare a păcii și colaborării între popoarele din această regiune, acțiuni de sprijinire a dezvoltării economice și sociale a acestor popoare". În același sens s-au pronunțat și întîlnirile de la Bologna și Roma ale forțelor democratice și progresiste din bazinul mediteranian. Astfel cîștigă teren convingerea că, întrucît bazele militare străine n-au servit niciodată cauzei păcii și înțelegerii între popoare și n-au generat decît încordare și neîncredere, trebuie să se caute căi pentru eliminarea lor de pe teritoriul național creîndu-se în acest mod adevărate „baze" pentru destindere și securitate generală europeană. De aceeași părere este se pare și senatorul Vittorelli (P.S.U.) care a declarat: „Trebuie să se examineze problema instrumentelor militare, dată fiind inutilitatea de a ține mobilizat în Europa cel mai mare aparat militar integrat, din toate timpurile".

Tot mai viguros devine în Italia protestul popular împotriva bazelor militare străine, ilustrat de o serie de manifestații de protest în fața acestor baze, de apeluri adresate guvernului și autorităților militare. Și aceasta se constată în aproape toate regiunile în care sînt instalate baze ale N.A.T.O. La Rimini a avut loc o adunare de protest împotriva bazelor militare în Romagna, sub lozinca „Italia să părăsească N.A.T.O.", „N.A.T.O. să părăsească Italia". De asemenea, într-o serie de localități s-au desfășurat dezbateri ale forțelor politice locale, privind efectele negative ale bazelor N.A.T.O. asupra dezvoltării economice și sociale a regiunilor respective.

Aproximativ 3 000 de persoane din cunoscuta stațiune turistică Co[illegible] d'Ampezzo au protestat în cadr[illegible] nei manifestații împotriva exer[illegible] lor militare, considerîndu-le un adevărat atentat la liniștea turis[illegible] și la prețiosul patrimoniu natura[illegible] Alpilor dolomiți.

După cum este de părere dep[illegible] tul Bertoldi (P.S.U.) problema p[illegible] cipală este aceea a unei „iniția[illegible] italiene pentru crearea treptat[illegible] condițiilor pentru depășirea bl[illegible] rilor militare, în cadrul unei [illegible] voltări coerente a procesului [illegible] destindere și dezarmare în Eu[illegible] și în lume. Acest proces intere[illegible] ză Europa și relațiile politice, [illegible] nomice și culturale cu țările [illegible] est, posibilitatea unei mai mari libertăți și inițiative proprii...".

Întocmind, parcă, o sinteză a pozițiilor exprimate în Italia împotriva bazelor și alianțelor militare de tip N.A.T.O., Remo Gianelli, directorul publicației democrat-creștine „Politica", ce apare la Florența, a declarat în cadrul unei consfătuiri intitulate „Ce-i de făcut cu N.A.T.O.?": „Noi nu putem și nu trebuie să sacrificăm exaltării atlantice întregul patrimoniu de idei care a caracterizat mișcarea catolicilor democrați... Acestea se rezumă la repudierea alianțelor militare și a pactelor bilaterale, la susținerea dezarmării, a prieteniei cu toate popoarele, la cooperarea economică fără discriminări, aversiunea față de orice tip de colonialism, ajutorarea popoarelor foste coloniale, promovarea înțelegerii între națiuni".

viaţa internaţională

LUCRĂRILE ÎNTÎLNIRII CONSULTATIVE DE LA BUDAPESTA

BUDAPESTA. — Corespondentul Agerpres, Al. Pintea, transmite : În cursul zilei de miercuri au continuat lucrările întîlnirii consultative a partidelor comuniste şi muncitoreşti de la Budapesta. Şedinţele au fost prezidate pe rînd de Terfve Jean, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Belgia, Boris Velcev, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C. Bulgar, şi L. C. Prestes, secretar general al C.C. al P.C. Brazilian.

Au luat cuvîntul Boris Velcev, Gus Hall, secretar general al P.C. din S.U.A., A. L. Huvenen, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Finlanda, E. Honecker, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.S.U.G., E. Papaioannu, secretar general al Partidului Progresist al oamenilor Muncii din Cipru (AKEL), Haled Bagdaş, secretar general al C.C. al P.C. Sirian, Eskenderi Irady, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Popular (Tudeh) din Iran, Georges Marchais, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C. Francez.

Participanţii la întîlnirea consultativă au adoptat un mesaj de solidaritate adresat poporului vietnamez.

Lucrările întîlnirii continuă.

Mesajul de solidaritate adresat poporului vietnamez

Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam

Prezidiului C.C. al Frontului Naţional de Eliberare din Vietnamul de sud

Dragi tovarăşi şi prieteni !

Reprezentanţii celor 67 de partide comuniste şi muncitoreşti, întruniţi la întîlnirea consultativă de la Budapesta, trimit un salut frăţesc eroicului popor vietnamez care, printr-o luptă aspră împotriva agresorilor americani şi a acoliţilor lor, apără libertatea şi independenţa patriei sale.

Lupta eroică a poporului vietnamez constituie un exemplu şi un stimulent pentru toate popoarele care luptă pentru eliberarea lor. Ea constituie, totodată, un puternic factor al unităţii de acţiune a forţelor antiimperialiste. Vietnamul înseamnă un simbol al bărbăţiei, fermităţii şi hotărîrii în lupta împotriva principalului duşman al popoarelor — imperialismul american. Voi demonstraţi în mod evident că nu poate fi învins un popor care s-a ridicat la luptă pentru o cauză dreaptă.

Victoriile voastre obţinute în ultimele săptămîni stîrnesc admiraţia generală. Îi felicităm călduros pe patrioţii Vietnamului care aplică duşmanului o lovitură după alta ; sîntem convinşi de victoria deplină a poporului vietnamez în bătălia sa împotriva cotropitorilor străini.

Imperialismul american care acţionează în rolul de jandarm internaţional, sugrumător al libertăţii popoarelor nu va izbuti niciodată să-şi înfăptuiască planurile, în ciuda crimelor sale. În toate ţările lumii iau amploare protestul mînios şi condamnarea politicii criminale a cercurilor guvernamentale americane — politică de autentic genocid.

Deşi suferă înfrîngeri după înfrîngeri, imperialismul american continuă escaladarea războiului în Vietnam, ameninţă cu folosirea armei atomice şi creează prin aceasta un pericol real pentru pacea generală, pericolul unui război mondial termonuclear. Astăzi, mai mult ca oricînd, sînt necesare vigilenţa şi acţiunile hotărîte ale popoarelor împotriva acestui pericol extrem de mare.

Poporul vietnamez, apărîndu-şi ţara, îşi îndeplineşte datoria internaţionalistă faţă de întreaga omenire, slujeşte cauzei sacre a apărării păcii.

Noi, comuniştii, considerăm cauza solidarităţii cu Vietnamul luptător drept o datorie internaţionalistă vitală. În numele partidelor noastre, în numele milioanelor de simpatizanţi ai noştri, declarăm încă o dată cu fermitate hotărîrea noastră de neabătut de a acorda întregul ajutor necesar poporului vietnamez care se află în prima linie a luptei armate împotriva imperialismului. De partea voastră se află ţările sistemului socialist, toţi comuniştii, muncitorii şi oamenii muncii din întreaga lume, luptătorii mişcărilor de eliberare naţională, de partea voastră se află toţi oamenii de pe pămînt, inclusiv cei din S.U.A., cărora le sînt scumpe libertatea şi pacea. Puteţi fi siguri, dragi tovarăşi, că va creşte continuu ajutorul pe care vi-l acordă ţările socialiste, toţi oamenii muncii din lume.

Întărirea şi lărgirea continuă a frontului internaţional în sprijinul poporului vietnamez care luptă pentru victoria sa corespunde intereselor fiecărei ţări, ale fiecărui popor, cauzei păcii în întreaga lume. Unitatea de acţiune în lupta împotriva imperialismului, în primul rînd a celui american, este cerinţa imperioasă a zilelor noastre.

Dragi prieteni ! Sîntem întru totul de acord cu voi în aprecierea că există o singură cale de rezolvare a problemei vietnameze — aceea care se bazează pe propunerile juste ale guvernului Republicii Democrate Vietnam şi pe programul Frontului Naţional de Eliberare din Vietnamul de sud. Cerem încetarea imediată şi necondiţionată a bombardamentelor barbare asupra Vietnamului, precum şi a tuturor celorlalte acţiuni armate împotriva lui.

Pămîntul vietnamez este leagănul unui popor mîndru şi curajos ; va sosi inevitabil ceasul cînd ultimul intervenţionist va fi alungat de pe acest pămînt sfînt. Pe pămîntul vietnamez nu există şi nu va exista un alt stăpîn decît poporul vietnamez.

Cinste şi glorie poporului vietnamez care duce o luptă plină de abnegaţie pentru libertatea şi independenţa sa !

Numeroase obiective sub focul patrioţilor sud-vietnamezi

● Puternic atac dezlănţuit în regiunea Dak To

● Un bilanţ al succeselor marii ofensive

Forţele F.N.E. din Vietnamul de sud au continuat, miercuri, atacurile asupra instalaţiilor militare americano-saigoneze dispuse în regiunile septentrionale ale Vietnamului de sud. La Khe Sanh, forţele patriotice au atacat cu mortiere şi rachete fortificaţiile puşcaşilor marini americani. Peste 140 de obuze şi rachete au căzut în perimetrul bazei. S-au semnalat aproximativ 80 de morţi şi răniţi. Corespondentul din Saigon al agenţiei U.P.I. relatează că forţele patriotice au săpat, la aproximativ 100 metri de baza militară de la Khe Sanh, tranşee în zig-zag, amintind de amplasamentele făcute, în urmă cu 14 ani, de forţele patriotice la Dien Bien Phu.

În regiunea platourilor înalte, unităţi ale forţelor patriotice au lansat o nouă ofensivă asupra unui punct strategic de primă importanţă de la Dak To.

În timpul luptelor angajate în această regiune, trupele americane au înregistrat 287 de morţi şi 1 000 de răniţi.

Instalaţiile militare de la Saigon şi de la bazele Than Son Nhut şi Bien Hoa au fost, de asemenea, bombardate cu mortiere şi rachete. Şi depozitele oraşului Saigon au fost atacate miercuri cu obuze de mortiere şi rachete.

În Vietnamul de sud a sosit, miercuri, un nou lot de 4 000 de soldaţi şi ofiţeri americani.

*

SAIGON 28 (Agerpres). — Comandamentul forţelor armate populare de eliberare din Vietnamul de sud a dat publicităţii un comunicat special, difuzat de agenţia de presă „Eliberarea", în care se arată că de la declanşarea ofensivei generalizate, un număr de 90 000 de soldaţi inamici, dintre care 20 000 americani, sud-coreeni şi australieni au fost ucişi, răniţi sau făcuţi prizonieri de către forţele armate populare de eliberare. Au fost distruse sau avariate 1 800 de avioane şi elicoptere şi 1 300 de maşini blindate. Forţele patriotice controlează majoritatea regiunilor rurale şi numeroase centre urbane, eliberînd în această perioadă 1 200 000 de locuitori.

Ziarul „Nhan Dan" scrie că luptele din ultimele 30 de zile, desfăşurate în Vietnamul de sud, constituie „cea mai mare înfrîngere a S.U.A. de la sosirea corpului expediţionar american în Vietnamul de sud".

În ştirile sosite de pe fronturile din Vietnamul de sud se vorbeşte adesea despre „focul puternic al mortierelor patrioţilor sud-vietnamezi". **În fotografie,** servanţii unui asemenea mortier în acţiune

● CASA ALBĂ PREGĂTEŞTE NOI MĂSURI DE ESCALADARE A RĂZBOIULUI DIN VIETNAM

La Washington s-au reunit, în cursul zilei de ieri, principalii consilieri militari şi civili ai preşedintelui Johnson. Ei au ascultat raportul generalului Wheeler, preşedintele comitetului mixt al şefilor de stat major, care a întreprins o călătorie în Vietnam pentru a examina evoluţia actuală a războiului. După cum s-a aflat, în cursul acestei călătorii, generalul Westmoreland, comandantul trupelor S.U.A. din Vietnam, i-a cerut lui Wheeler să recomande preşedintelui trimiterea a încă 50—100 000 de militari pentru a face faţă ofensivei forţelor patriotice sud-vietnameze. Reuniunea de la Casa Albă pe care agenţiile de presă o numesc un adevărat consiliu de război a deliberat tocmai asupra acestei probleme. Rezultatele deliberării nu sînt cunoscute încă.

„DEZAPROBARE UNICĂ ÎN ISTORIA S.U.A."

● **Senatorul Eugene McCarthy :** „Mişcarea de dezaprobare pe care o provoacă războiul din Vietnam este unică în istoria S.U.A.". Senatorul şi-a exemplificat afirmaţia cu ajutorul referendumului organizat luni în oraşul Concord cînd 39 la sută dintre locuitori s-au pronunţat în favoarea unei reglementări paşnice, rapide a războiului din Vietnam.

● **Senatorul Edward Kennedy** a cerut să se întreprindă noi acţiuni în vederea reglementării paşnice a conflictului. „Nu există un exemplu mai bun pentru greşelile de calcul comise de noi, a spus el, decît evenimentele petrecute în ultimele săptămîni în oraşul Hue. Pentru a învinge rezistenţa Vietcongului (forţele patriotice — n.r.) am transformat oraşul în ruine. 70 la sută din locuinţe şi celelalte clădiri au fost distruse, şi cînd în cele din urmă am reuşit, cu preţul unor grele pierderi în oameni, să ajungem pe poziţiile partizanilor, aceştia, bineînţeles, dispăruseră".

● **Artistul Dick Gregory** a anunţat că va începe o nouă grevă a foamei, cu o durată de mai mult de 40 de zile, în semn de solidaritate cu victimele războiului din Vietnam.

● **79 la sută din numărul studenţilor** de la Universitatea din Columbia (S.U.A.) se pronunţă împotriva chemării lor sub arme pentru a fi trimişi în Vietnam. (Sondaj efectuat de ziarul new-yorkez „Daily Spectator").

ANGLIA Opţiuni oficiale contestate în rîndurile laburiştilor şi sindicatelor

„Cu resemnare şi conştiinţa încărcată", potrivit expresiei corespondentului A.F.P., Camera Comunelor din Marea Britanie a adoptat marţi seara la a doua lectură proiectul de lege destinat să limiteze, cu începere de joi, (la 1 500 de familii pe an) imigrarea în Marea Britanie a cetăţenilor de origină indiană şi pakistaneză, deţinători de paşapoarte britanice, care locuiesc în ţările Commonwealthului.

Proiectul a obţinut 317 voturi, 66 de voturi fiind împotrivă. Aproape 200 de deputaţi laburişti şi conservatori s-au abţinut de la vot.

*

Sub presiunea cercurilor reformiste, congresul extraordinar al trade-unionurilor britanice a aprobat, cu o mică majoritate, politica de restricţii economice instituită de guvernul Wilson anul trecut. Sindicatele consimt astfel să prelungească cu încă un an, începînd de la 1 iulie 1968, perioada de „moderare voluntară a revendicărilor".

Lucrările Comitetului celor 18 state pentru dezarmare

GENEVA 28. — Corespondentul Agerpres, Horia Liman, transmite : Luînd cuvîntul în şedinţa de miercuri a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, delegatul Nigeriei, Sule Kolo, a spus că, deşi proiectul revizuit al Tratatului de neproliferare a armelor nucleare, aflat în discuţie, conţine unele îmbunătăţiri importante totuşi este neîndoielnic că au rămas nerezolvate cîteva probleme acute. Delegatul nigerian a menţionat absenţa din proiect a garanţiilor de securitate pe care puterile nucleare trebuie să le acorde ţărilor nenucleare. El a subliniat că lipsa unor recomandări sau prevederi într-o asemenea problemă vitală constituie o serioasă scădere a proiectului revizuit. Referindu-se apoi la problema folosirii în scopuri paşnice a energiei atomice, vorbitorul a relevat necesitatea inserării în tratat a unor obligaţii clare ale părţilor, mai ales ale acelora care vor păstra privilegiul de a dezvolta explozive nucleare, că nu vor folosi neproliferarea pentru perpetuarea şi chiar extinderea disparităţilor tehnologice şi ştiinţifice care există deja.

Delegatul nigerian a relevat în continuare că un tratat de neproliferare poate fi considerat de fapt ca o contribuţie a statelor nenucleare la dezarmarea nucleară. Pentru a răspunde acestui gest, este rezonabil să se ceară puterilor nucleare să se angajeze pe calea unei dezarmări nucleare reale, la o dată cît mai apropiată. El s-a pronunţat, pe de altă parte, pentru o revizuire periodică a modului în care statele îşi îndeplinesc obligaţiile asumate prin tratat. Chestiunea unei eventuale retrageri din tratat trebuie, în opinia Nigeriei, să fie de competenţa exclusivă a statului respectiv. Delegaţia nigeriană, a spus vorbitorul, crede că ar fi o greşeală ca prin prevederile acestui tratat să se ajungă la alterarea dreptului suveran al statelor de a decide care este propriul lor interes. În fine, delegatul nigerian a argumentat necesitatea ca tratatul să intre în vigoare atunci cînd majoritatea membrilor O.N.U. îl vor fi semnat şi nu la semnarea sa de către 40 de state, cum stipulează proiectul revizuit. Delegaţia Nigeriei a prezentat un document de lucru conţinînd amendamentele ce le propune la proiectul de tratat în lumina opiniilor exprimate.

În cuvîntul său, delegatul Canadei, Burns, s-a referit la propunerile şi amendamentele prezentate anterior de delegaţiile Angliei, Italiei şi Suediei. El s-a pronunţat pentru introducerea în tratat a unor obligaţii mai ferme ale puterilor nucleare de a depune eforturi în vederea realizării unor măsuri de dezarmare. Relevînd părerea mai multor delegaţii privitoare la necesitatea unor revizuiri periodice ale îndeplinirii obligaţiilor asumate, Burns a declarat că delegaţia sa se alătură acestei opinii, deoarece introducerea unei prevederi în acest sens va spori acceptabilitatea tratatului, îl va face mai stabil şi va facilita noi măsuri de dezarmare.

Delegatul bulgar, Kristov, a făcut unele observaţii cu privire la cîteva din amendamentele prezentate de delegaţiile Braziliei şi Suediei. Vorbitorul a exprimat acordul delegaţiei sale faţă de inserarea în preambulul proiectului de tratat a unui nou paragraf referitor la interzicerea experienţelor nucleare subterane, aşa cum a propus delegaţia Suediei.

Concluzii sterile ale unor reuniuni în cadrul Pieţei comune

La Roma a luat sfîrşit marţi cea de-a 29-a reuniune a miniştrilor de finanţe şi a guvernatorilor băncilor centrale din ţările Pieţei comune. Participanţii au examinat consecinţele devalorizării lirei sterline, relevînd faptul că aceasta a declanşat o „reacţie în lanţ", în sensul că a atras după sine deprecierea a încă zece monede naţionale.

Dar punctul central al discuţiilor l-a constituit analiza relaţiilor comerciale şi monetare dintre „cei şase" şi S.U.A., în contextul programului de măsuri restrictive preconizat de către preşedintele Johnson, cu scopul de a opri procesul de degradare a balanţei de plăţi americane. În această problemă, partea franceză s-a arătat intransigentă, anunţînd posibilitatea unor contramăsuri în eventualitatea accentuării regimului vamal protecţionist al S.U.A. Printre contramăsuri s-ar afla neratificarea acordului cu privire la intrarea în vigoare a „rundei Kennedy".

În faţa puternicei ofensive declanşată de S.U.A. în vederea redresării balanţei de plăţi cu preţul „sacrificării" partenerilor lor occidentali, ziarul „La Nation", comentînd rezultatele reuniunii, scrie că „ţările Pieţei comune sînt încă în căutarea unei coeziuni, unele din ele dovedindu-se a fi mai sensibile la presiunile americane". Cei şase miniştri de finanţe nu au reuşit să ia nici o hotărîre practică în legătură cu situaţia monetară interoccidentală. În comunicatul final s-a recurs la uzitata formulă de circumstanţă a unei „înţelegeri generale", care în fapt conţine elemente vagi, fără importanţă.

Nerealizarea unui front comun al „celor şase" pe tărîm monetar, în condiţiile unei situaţii financiare delicate a ţărilor vest-europene — a arătat ministrul de finanţe italian Emilio Colombo — impune ca înaintea viitoarei adunări anuale a Fondului monetar internaţional să fie organizată o nouă reuniune extraordinară a clubului „celor zece" şi o nouă întîlnire a miniştrilor de finanţe ai statelor membre ale C.E.E.

*

La Bruxelles s-a încheiat marţi reuniunea miniştrilor agriculturii ai ţărilor Pieţei comune. În cele două zile de dezbatere, participanţii n-au reuşit să ajungă la un acord asupra principalului punct înscris pe ordinea de zi — lichidarea, începînd de la 1 aprilie a.c., a taxelor vamale la lapte, produse lactate şi carne de vită. Miniştrii au hotărît convocarea unor noi sesiuni, prima urmînd să se ţină la 11 martie a.c.

PARIS 28 (Agerpres). — Reunit la Paris, Consiliul centrului european pentru construirea şi lansarea de nave spaţiale a hotărît amînarea cu cinci sau şase luni a lansării rachetei „Europa". Se precizează că această lansare nu va avea loc decît la sfîrşitul anului 1968.

Observatorii consideră că amînarea se datorează în mare măsură unor divergenţe care există între firmele britanice, franceze şi vest-germane angajate în realizarea rachetei „Europa".

CORESPONDENŢĂ DIN BUDAPESTA

Încă de marţi seara, cînd numeroşii ziarişti de la Casa presei erau de mai multe ore în aşteptarea comunicatului celei de-a doua zile a întîlnirii consultative de la Budapesta, începuseră să se facă primele comentarii în legătură cu discursurile rostite de diferiţi vorbitori în cadrul primelor şedinţe. Fervoarea din rîndurile gazetarilor exprimă clar interesul acestora faţă de mersul lucrărilor. Cu mult înainte de a se da publicităţii comunicatul respectiv, ei au putut afla, prin membrii unor delegaţii, cine a luat cuvîntul şi ce probleme au fost abordate.

Cu toată penuria de informaţii din sala de şedinţe, ziariştii comentează, îşi spun părerea în legătură cu problemele care fac obiectul dezbaterii. Astfel, mulţi dintre ei îşi exprimă satisfacţia faţă de ideile din cuvîntarea inaugurală a tovarăşului János Kádár referitoare la necesitatea lărgirii frontului antiimperialist şi la faptul că, în condiţiile actuale, nu există şi nu este necesar un centru al mişcării comuniste internaţionale.

Între gazetari se remarcă o vie dorinţă de a cunoaşte poziţia Partidului Comunist Român în problemele mişcării comuniste internaţionale, ale întîlnirii ce se desfăşoară aici. Articolul apărut în „Scînteia" la începutul acestei săptămîni, difuzat şi comentat de marile agenţii de presă, este cunoscut şi bine apreciat în cercurile ziaristice. Sînt remarcate principialitatea, spiritul de răspundere, grija manifestate de Partidul Comunist Român pentru unitatea mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, a tuturor forţelor antiimperialiste.

Se fac frecvent referiri la poziţia constructivă a delegaţiei române, la cuvîntarea rostită de tovarăşul Paul Niculescu-Mizil, pentru al cărei conţinut se manifestă un viu interes. Membrii unor delegaţii au vorbit deja ziariştilor despre această cuvîntare şi primele reacţii vădesc stimă şi aprobare.

Referindu-se la conţinutul unor intervenţii, Michele Lutrano (corespondent la Belgrad al ziarului socialist italian „Avanti"), a arătat că este aproape de neconceput ca, în ciuda logicii şi a faptelor, aşa cum se prezintă ele în momentul de faţă, o serie de delegaţi să propună întrunirea consfătuirii mondiale în cursul acestui an sau la începutul anului viitor. De aceeaşi părere a fost şi corespondentul agenţiei „Taniug" care şi-a exprimat regretul faţă de faptul că în cuvîntarea lui M. Suslov s-au făcut referiri la valabilitatea, în foarte mare măsură şi în prezent, a declaraţiei din 1960 a partidelor comuniste şi muncitoreşti. A produs o impresie defavorabilă propunerea delegaţiilor poloneză şi sovietică de a se institui o comisie pentru pregătirea consfătuirii, arătîndu-se că aceasta aduce a „centru de coordonare"

În comunicatul dat de agenţia M.T.I. la orele 2 noaptea sînt cuprinse scurte referiri la cuvîntările rostite în ziua de 27 februarie. Printre alţi vorbitori, Santiago Alvarez, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C. din Spania, a subliniat că obiectul unei conferinţe internaţionale trebuie să fie lupta împotriva imperialismului şi contribuţia la restabilirea şi întărirea unităţii mişcării comuniste internaţionale. Partidul Comunist din Spania consideră de neconceput ca o astfel de consfătuire să urmărească condamnarea sau „expulzarea" vreunui partid comunist. Santiago Alvarez şi-a exprimat părerea că noua întrunire nu trebuie să fie legată în mod mecanic de cele precedente, că este necesar să fie invitate la consultare toate partidele comuniste şi muncitoreşti, fără excepţie,

Zenon Kliszko, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, şi-a exprimat părerea că unitatea mişcării comuniste trebuie realizată ţinînd seama de deosebirile şi, respectiv, divergenţele de opinie existente. Condiţia unităţii nu trebuie să fie identitatea de păreri a tuturor partidelor, în toate problemele.

Oscar Astudillo, secretar general adjunct al Partidului Comunist din Chile, a arătat că lozinca principală a unei consfătuiri trebuie să fie întărirea unităţii mişcării comuniste, precum şi unitatea de acţiune a mişcării cu toate celelalte forţe revoluţionare, în lupta împotriva imperialismului. El a subliniat că, în stabilirea unităţii partidelor comuniste, trebuie să se ţină seama, la fiecare partid în parte, de condiţiile sale specifice şi de sarcinile diferite care rezultă din aceste condiţii. Unitatea trebuie să fie bazată pe independenţa fiecărui partid în parte, pe unitatea armonioasă a sarcinilor naţionale specifice şi sarcinilor care rezultă din internaţionalismul proletar.

R. CĂPLESCU

28 februarie.

AGENŢIILE DE PRESĂ TRANSMIT:

Guvernul Birmaniei a hotărît marţi să pună în libertate 127 de deţinuţi politici. Printre cei eliberaţi se află fostul prim-ministru Kyan Nyein. (A.F.P.).

Lucrările sesiunii Adunării Naţionale cehoslovace au luat sfîrşit miercuri la Praga. A fost dezbătut şi adoptat proiectul de lege cu privire la inspecţia de stat în agricultură, alimentaţie şi comerţ şi au fost rezolvate diferite probleme curente.

Conducerea Partidului social-democrat din Finlanda a desemnat drept candidat pentru funcţia de prim-ministru al viitorului guvern de coaliţie pe preşedintele Băncii de stat a Finlandei, dr. Mauno Koivisto, care pînă la sfîrşitul anului trecut a ocupat funcţia de ministru de finanţe al coaliţiei guvernamentale. (A. P.).

Ministrul sud-coreean al apărării a fost demis de preşedintele Coreei de sud, Pak Cijan Hi, fiind înlocuit cu generalul în retragere Yung Hi. (U.P.I.).

GUINEEA ZISĂ „PORTUGHEZĂ". Resturile unui avion militar portughez doborît de patrioţi deasupra junglei

Un nou act de agresiune împotriva Cambodgiei au săvîrşit la 14 februarie unităţi armate americane şi saigoneze. Teritoriul cambodgian a fost bombardat cu obuze de artilerie. Proiectilele căzute asupra localităţii Bantea Chakry au provocat daune materiale populaţiei, rănind mai multe persoane.

Două avioane americane au pătruns la 27 februarie în spaţiul aerian al R. P. Chineze într-o zonă de coastă din provincia Guandun — anunţă agenţia China Nouă. Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe a fost autorizat să adreseze un avertisment în legătură cu aceste acţiuni provocatoare.

EVOLUŢIA CRIZEI GUVERNAMENTALE DIN BELGIA

● Adoptarea unui proiect de lege care dă viitorului parlament un caracter constituant ● Alegerile vor avea loc în următoarele 40 de zile

BRUXELLES 28 (Agerpres). — Camera deputaţilor din Belgia a adoptat miercuri un proiect de lege care conferă viitorului parlament un caracter constituant. Camera deputaţilor ce va rezulta din alegerile generale va avea deci dreptul de a modifica constituţia ţării. Adoptarea unei asemenea legi are drept consecinţă dizolvarea automată a actualei camere şi organizarea în următoarele 40 de zile a unor noi alegeri. Proiectul urmează să fie supus joi votului Senatului. Înainte de adoptarea proiectului amintit, Camera deputaţilor a aprobat cu 116 voturi pentru, 77 contra şi o abţinere, creditele provizorii ale bugetului de stat pe anul 1968, pentru a permite funcţionarea instituţiilor guvernamentale în perioada interimară ce se va prelungi pînă după alegeri.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti Piaţa „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii